

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bleinarkring 18, Postfach 116 / Besuchspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0,20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 73.

Krainburg, den 15. September 1943.

3. Jahrgang.

Führer nemškemu narodu

»Zato sem po dolžnosti odredil vse one ukrepe, ki so se lahko ukenili za ta primer, da se obvaruje nemški Reich pred usodo, katere maršal Badoglio in njegovi možje niso prizadeli samo Duceju in italijanskemu narodu, temveč so hoteli v njo pahniti tudi Nemčijo.« - Poročilo o dogodkih v Italiji

Führerhauptquartier, 10. septembra. Führer je imel v petek zvečer iz svojega Hauptquartiera sledči nagovor na nemški narod, katerega so prenašale vse radioddajne postaje:

Moji nemški rojaki in rojakinje!

Oproščen težkega bremena pričakovanja, ki je na nas že dolgo časa pritisalo, vidim, da je prišel sedaj trenutek, da zopet govorim nemškemu narodu, ne da bi se moral poslužiti sam pred seboj ali pred Javnostjo laži. Nastopivši zlom Italije se je že davno predvideval, ne radi manjkanja sposobnih italijanskih možnosti za cinkovitevšo obrambo ali radi izostanka potrebnih nemških pomoči, temveč veliko bolj radi tega, ker so odrekli ali bolje niso hoteli oni elementi, ki so sedaj kot zaključek svoje načrte sabotaže povzročili kapitulacijo. Kajti samo to, da čimer so ti možje že skozi leta stremeli, se je sedaj izvršilo: prestop italijanskega državnega vodstva od z Italijo zvezanega nemškega Reicha k skupnim sovražnikom.

Ko sta Anglija in Francija septembra 1939. napovedali vojno nemškemu Reichu, bi bila Italija s pogodbami prisiljena, da se izjaviti solidarno z Nemčijo. Pri tem ni bila ta solidarnost samo utemeljena z določili pakta, temveč tudi radi usode, katero so namenili za bodočnost sovražnik takoj Nemčiji kot tudi Italiji.

Mussolinijeva volja

Znano je, da je bil Mussolini trdno odločen, da odredi v Italiji — ustrezno pogodbam — takojšnjo mobilizacijo. Istim silam, ki so sedaj privedle do kapitulacije, se je posrečilo avgusta 1939. preprečiti vstop Italije v vojno. Kot Führer nemškega naroda sem moral razumeti te izredne notranje težave Duceja. Zato nisem niti takrat niti kasneje sili Italije, da izpolni zavezniške obveznosti. Nasprotno: Italijanski vladci sem popolnoma prepustili, da ali v vojno sploh ne vstopi — ali, če vstopi, da to storiti v trenutku, kateri bi se ji zdel všeč in katerega je lahko popolnoma svobodno določila. Junija 1940. se je Mussoliniju posrečilo, da ustvari notranje predpogoje za pristop Italije na stran Reicha.

Boj na Poljskem je bil v tem času ravno tako odločen kot oni na Norveškem in oni proti Franciji in proti njenim zavezniškim angleškim armadam na celini. Vseeno sem moral biti hvaljen Duceju za zadržanje, katero se je, kot mi je bilo znano, moralo izvesti z največjimi težavami v notranosti — ne proti italijanskemu narodu, temveč samo proti določenim krogom. Od tega časa dalje sta stala Reich in Italija skupno v boju; na mnogih bojiščih se je skupaj prelivala kri; nobeno sekundo nisva bila z Ducejem v dvomu glede tega, da bo izid tega boja za biti ali ne biti naših narodov odločil. Temu ustrezno je pomagala Nemčija, sama v najhujših bojih, do skrajnih možnosti svojemu zavezniku.

Storitev maršala Rommela

Mnogo ponudb za to pomoč so vojaški oblastniki Italije že od vsega početka ali sploh odklanjali ali prevzeli samo pod pogoji, ki so bili neizpoljnivi. O pravem času bodo predložene javnosti podlage, iz katerih izhaja, koliko je prispevala Nemčija v skupnem usodnem boju za svojega zaveznika in je bila še nadalje pripravljena prispevati. Nemški vojak sam pa je tudi na teh skupnih bojiščih zavzel ono zadržanje, ki ga povsod odlikuje, kajti brez nje je vsega posega bi bila že pozimi 1940-1941. Severna Afrika za Italijo je bila zavzetna. Ime maršala Rommela je to nemško storitvijo za vedno zvezano. Ko se je pomladi 1941. Reich odločil, da pomaga Italiji na Balkanu, se to ni zgodilo zato, da se izpolnijo lastne namere, temveč samo, da se pomaga zavezniku in odstrani radi njegovega postopanja povzročeno nevarnost, ki je naravno ogrožala tudi Nemčijo. Nemčija je doprinesla to žrtev skoro v istem trenutku, ko je imela več kot dovolj lastnih skrb radi nevarnosti skoro vsako uro pričakovanega bolševiškega velenapada proti Evropi. Kri velikega števila rojakov je potrdila zavezniško zvestobo nemškega naroda.

Nemški Reich in jaz kot njegov Führer sva pa mogla to zadržanje zavzeti samo, ker sva se zavedala, da je stal na čelu italijanskega naroda eden izmed najpomembnejših mož, katere je dal novejši čas, največji sin italijanske zemlje od zloma antičnega sveta. Njegova brezpogojna zvestoba je dala skupni zvezl osnovni pogoj za uspešen obstoj. Njegov padec, njemu prizadejane brezčastne žalitve bodo nekoč občutile generacije italijanskega naroda, kot največjo sramoto.

Zadnji sprožilni moment za že davno sklenjeni državni udar je bila pa zahteva Duceja po večjih pooblastilih za uspešno vojskovanje.

Teemu naj bi služili najtrši ukrepi proti odkritim in skritim saboterjem vojskovanja, proti reakcionarnim sovražnikom socialne pravice in s tem proti odpornosti italijanskega narodnega telesa. Mussolini je hotel še v zadnjih minutih izločiti zahrbne sovražnike italijanskega naroda v boju za biti ali ne biti, da tem zagotovi bodočnost Italije. Razumljiva je bolest, katero sem osebno občutil, radi zgodovinsko enkratne krivice, katero so prizadejali temu možu, radi brezčasnega ravnanja, ki je pognalo njega, ki je nad 20

let živel samo v skribi za svoj narod, na nižino podlega zločina.

Bil sem srečen, da sem smel imenovati tega velikega in zvestega moža za svojega prijatelja. Poleg tega se nisem naučil spremnati svojega prepršanja po potrebi od primera do primera ali ga tudi samo zatajiti. Verujem, da je navzlič marsikaterim nasprotin pojmovanjem tudi v življenju narodov ravno tako kot v posameznem zvestobu nenadomestljiva vrednota, brez katere bi se morala začeti majati človeška družba ali bi se njene organizacije preje ali kasneje morale razbiti. Vkljub temu so tudi po tem zelo sramotnem dejanju storile v največji meri svojo dolžnost nemške čete na Siciliji, nemški letalci, mornarji podmornic, brizgovični, prevozniki ladij vseh vrst itd. na kopnem, v zraku in na morju.

Ceprav sedaj iz razlogov taktične smotnosti nasprotin to zamoli, zanamci bodo pa nekoč ugotovili, da so bile, če izvzamemo nekaj malo vrhov italijanskih odredov, od tega časa dalje samo nemške čete, ki so branile s svojo krvjo ne samo nemški Reich, temveč tudi Italijansko zemljo.

Nesramen prelom zavezništva

Da se je sedaj italijansko državno vodstvo odločilo, da prelomi zavezništvo in se izloči iz vojne in napravi s tem Italijo samo še prav posebno za bojišče, naj motivira s kakršnimi kol razlogi. Te lahko prikazuje kot nujnost, nikdar pa ne bo našlo opravičila za dejstvo, da se je to zgodilo, ne da bi bilo zaveznika popreje vsaj ovestilo.

Ne samo to. Istega dneva, ko je podpisal maršal Badoglio pogodbo o primerju, je prosil nemškega odpravnika poslov v Rimu, da pride k njemu in mu je zagotovil, da ne bo on, maršal Badoglio, nikdar izdal Nemčije, da moramo imeti zaupanje vanj in da bo dokazal s svojimi dejani, da je vreden tega zaupanja, da Italija predvsem ne namenava nikdar kapitulirati. Se na dan kapitulacije je poklical kraj nemškega odpravnika poslov in mu ravnatak so prav posebej zagotovil, da ne bo Italija nikdar kapitulirala, temveč, da misli, zvezan z Nemčijo, za dobro in slabo, stati zvesto na naši strani. Da, še eno uro po objavi Izdajstva je izjavil italijanski šef generalnega štaba Roata, napram našemu vojaškemu posredniku, da je ta vest navadna laž v angleški propagandni raci. Isti trenutek je zagotovil zastopnik italijanskega zunanjega ministra, da je ta vest samo tipično angleško sleparstvo, katero namerava demantirati, a je 15 minut nato priznal, da je naravno zadeva res tak, in da je Italija dejansko izstopila iz vojne.

Morda je takšno ravnanje tako v očeh demokratskih vojnih hujščakov kakor tudi da-

našnjih italijanskih vladnih mož si sijen zgled taktično spretne državne umetnosti. Zgodovina pa bo nekoč sodila drugače in generacije Italije se bodo sramovali, da so to taktično uporabili napram zavezniškemu prijatelju, ki je s krvjo in žrtvami vsake vrste izpolnil svojo dolžnost v veliko večji meri kot po črki pogobe.

Rojaki moji! Ko sem že dve leti imel priliko, večkrat zadostno opazovati rastoči vpliv teh reakcionarcev in Nemcem sovražnih krogov, ki so pokazali, da odklanjajo tudi socialne naloge Italije, pa po Ducejevem padcu skoraj ni bilo več mogoče dvomiti o pravem namenu te premembe režima.

Zato sem po dolžnosti odredil vse tiste ukrepe, ki so se mogli storiti za ta primer, da obvarujem nemški Reich pred tisto usodo, ki je maršal Badoglio in njegovi možje niso prizadeli samo Duceju in Italijanskemu narodu, ampak v katero so hoteli pahniti tudi Nemčijo.

Interesi nacionalnega vojskovanja nemškega naroda so za nas enako sveti kakor obvezni. Mi vsi vemo, da bo v tem neusmiljenem boju po željah naših sovražnikov premagan uničen, dočim bi naj samo zmagalci ostale možnosti življenja.

Zato je naša volja, da v hladni odločnosti ukrenemo v velikem in v podrobnostih vedno tisto, kar je pripravno, da uniči nad naših sovražnikov. Pa tudi številni pošteni Italijani so vprav zdaj izjavili svojo nelodljivo povezostnost z dosedanjim bojem obeh narodov.

Izpad Italije pomeni vojaško le malo, kajti boj v tej državi je bil že skozi mesece podprt

po nemških silah in je bil na njihovih ramenih. Ta boj bomo sedaj, ko smo prošli vseh težujočih ovir, nadaljevali.

Po vsej pravici lahko zaupamo vase

Otročji je poskus mednarodnega pluto-kratskega komplota, da bi tako kakor v Italiji striji nemški odpor. Zamenjava jo v tem primeru nemški narod s kakšnim drugim. Upanje, da bi našli v njem danes izdajalce kakor v Italiji, sponi na popolni nepoučenosti o bistvu nacional-socialistične države. Njihova vera, da bi tudi v Nemčiji mogli povzročiti kak 25. julij, se opira na temeljno zmotno, v kateri se nahaja tako glede mojega osebnega položaja kakor tudi glede vedenja mojih političnih sovražnikov, mojih maršalov, admiralov in generalov. Bolj kakor kdaj kolikor se postavlja taklji nameji nasproti nemško vodstvo kot fanatično strnjeno občestvo. Vsaka stiska nas bo le še utrdila v naši odločnosti. Osebno življenje je pri tem za mene itak že davno prenehalo. Delam v spoznanju in v zavesti dolžnosti, da bom mogel s svojim prispevkom zagotoviti življenje svojega naroda za generacije v bodočnosti. Da imam pravico, brezpogojno verovati v ta uspeh, ni le utemeljeno po moji lastni življenjski poti, ampak tudi v povzdigu našega naroda.

V letu 1939. smo morali sami in zapuščeni sprejemati vojne napovedi naših nasprotnikov. Ravnal smo po izpovedih Clausewitza, da je heroičen odpor vsekakor boljši od strahopetne uklonitve. Zato sem izjavil tudi že dne 1. septembra 1939. leta v državnem zboru, da nemškega naroda nikoli ne bosta porazila niti čas niti sila oružja. Od takrat smo v prvi vrsti s svojo lastno močjo porinili sovražnika deloma več ko 1000 ki-

Duce na svobodi

Uspeli napad nemških padalskih čet

Führerhauptquartier, 14. septembra. Nemške padalske čete in moštvo policije ter Waffen-SS so danes izvršile podvzetje za osvoboditev Duceja, ki ga je izdajalska klika držala v ujetništvu. Napad je uspel. Duce je na svobodi. Izredčit Anglo-Amerikancem, ki je bila dogovorjena z Badoglijevim vladom, je s tem preprečena.

lometrov od nemških mej nazaj. Le po zračni poti lahko terorizira nemško domovino. Toda tudi tukaj nastajajo tehnični in organizacijski pogoji, da ne bodo samo končnovečljavno strti njegovi teroristični napadi, ampak

Najsramotnejši dokument svetovne zgodovine

Kaj čaka Italijo v bodočnosti?

„Zmagalci“ se dajo spoznati po najgrših pogojih — Izdajalci na varnem — Bombe namesto kruha

Stockholm, 14. septembra. Pogoje premirja z Italijo so v Londonu objavili v nedeljo zjutraj. Besedilo je slediće:

Naprej porinjeni zavezniški glavni stan, 11. sept. Slediće pogoje vojaškega premirja so dne 3. sept. podpisali zastopniki generala Eisenhowerja in zastopniki maršala Badoglia.

1. Takošnja ustavitev vsakega sovražnega dejanja Italijanskoga oboroženih bojnih sil.

2. Italija bo storila vse, kar ji je mogoče, da zadrži Nemcem olajšave, ki bi ji mogli koristiti v boju proti Zedinjenim narodom.

3. Vsi vojni ujetniki in interniranci Zedinjenih narodov se morajo takoj izročiti zavezniškemu vrhovnemu poveljniku; nobeni vojni ujetniki ali interniranci se ne smejo sedaj ali kdajkoli v drugem času spraviti v Nemčijo.

4. Italijanska mornarica in italijanske zračne bojne sile se morajo zaradi predaje takoj podatiti na tista mesta, kjer bo sporod zavezniški vrhovni poveljnik s podrobnostmi za razročitev.

5. Zavezniški vrhovni poveljnik lahko rekviri-

ira italijansko trgovsko mornarico v svrhu izvršitve vojaškega programa brodovja.

6. Takošnja izročitev Korzikie in celotnega Italijanskega ozemlja — Italijanskih otokov in Italijanske celine — zavezniškom, da se napravi operacijska oporišča in za druge svrhe, ki jih bodo zavezniški smatrali za potrebne.

7. Takošnja zagotovitev svobodnega dostopa zavezniškim do vseh letališč in oporišč brodovja na italijanskem ozemlju brez ozira na to, v kakšnem tempu bo Italijanska zemlja očiščena nemških čet. Te luke in letališča morajo stati pod zaščito Italijanskih oboroženih bojnih sil, dokler ne bodo prevzeli to funkcijo zavezniški sami.

8. Takošnji umik v Italijo Italijanskih oboroženih sil v vseh bojišč, na katerih se tačas nahaja.

9. Garancija Italijanske vlade, da bodo, če potrebno vse razpoložljive oborožene bojne sile uporabljene za promptno in eksaktno izvedbo pogojev tega premirja.

10. Vrhovni poveljnik zavezniških sil si pri-

drži pravico, storiti vse ukrepe, ki so po njegovem mnenju potrebni za zaščito in interes zavezniških bojnih sil v svrhu nadaljevanja vojne. Italijanska vlada se na svoji strani zavije, da dopusti vsako upravno oblast ali oblast druge vrste, ki jo smatra vrhovni poveljnik za potrebno; predvsem bo vrhovni poveljnik ustanovil zavezniško vojaško vlado v delih Italijanskega ozemlja, v katerih smatra iz vojaških interesov zavezniških narodov takšen ukrep za potreb.

11. Vrhovni poveljnik zavezniških vojnih sil ima popolno pravico, da izvrši ukrepe za polozitev orožja, za demobilizacijo in za razorozitev.

12. Drugi pogoj politične, gospodarske in finansijske prirode, ki jih bo morala Italija izpolniti, bodo pozneje sporočeni.

13. Pogoji navzočega premirja se ne bodo objavili brez predhodnega pristanka vrhovnega poveljnika zavezniških bojnih sil. Besedilo je uradno s

pa da jih bomo povrnili z drugimi in učinkovitejšimi ukrepi. Nasi nas torej silijo taktične nujnosti, da v tem velikanskem boju za usodo enkrat ali drugikrat na kakšni fronti kaj opustimo ali da se izognemo posebnim ogrožanjem, nikdar pa se ne bo zlomil jekleni obroč, ki ga je skovala nemška domovina, ki sta ga držala junaštvo in kri naših vojakov in ki ščiti Reich.

Pričakujem, torej ravno v tem času, da bo naša sedaj pa zanašač v zagroženo trmo izpolnjava svojo dolžnost na vseh področjih tega silnega boja. Po vsej pravici lahko zaupavate.

Stranka pa mora v vsem biti vzor

Stranka pa mora v vsem biti vzor, domovina se lahko s ponosom ozira na dejanja tistih, kiheročno žrtvujejo kri in pod najtežjimi pogoji vedno znova izpoljuje svojo dolžnost. Fronta pa se naj v trpljenju polnih urah, pri skoraj nadčloveških zahtevah mnogih tednov in mesecov spominja svoje domovine, ki je danes tudi postala bojujoča se fronto, samo da se tukaj izpoljuje junastvo starčkov in dečkov, mater žen in deklet. Vsak vojak ima torej sveto dolžnost, da ohrani se bolj ko doslej najvišjo stanovitost in storiti, kar zahteva boj. Nemški narod pač v vsej svoji zgodovini je nikoli ni bil z večjo pravico ponosen nase kakor v tej najstnježi borbi vseh časov. Ob tej volji in tej storitvi se bodo razbili vsi poskusi, žaloziti Nemčiji tudi usodo zasužnjene nacije. Naj si bo vsak posamezni Nemec, čisto vseeno, ki stoji, v svesti, da je odvisna od njega samega, od njegove službe in njegove požrtvovalnosti ohranitev njegovega naroda, usoda in bodočnost mnogih generacij.

Zato se tudi nemškemu narodu, možem in ženam v domovini, vojakom na fronti z besedami ne morem zahvaliti za to, kar store, kar voljno prenašajo in potrežljivo pretrpe. To zahvalo bodo izrekli nekdo hodoči rodovi, spoznavajoč, da je njihovo svobodno in socialno zagotovljeno življenje sad žrtve našega časa. Jaz sam sem neskončno ponosen, da smem biti vodja tega naroda in sem Gospodu Bogu hvaljen za vsako uro, ki mi jo podari, da smem s svojim delom oblikovati največji boj naše zgodovine, da ho uspešen.

V zaščito nemških interesov spričo poteka v Italiji odrejeni ukrepi so zelo trdi. V kolikor se tičejo Italije, potekajo že zdaj po načrtih in uspešno. Zgled izdajstva od strani Jugoslavije nam je dal že prej koristno pojasmnile in dragocena spoznanja.

Usoda Italije sama nuj pa bo za vse tudi nauk, da se tudi v urah najhujše stiske in najbridekje sile nikdar ne odrežejo zapovedi nacionalne časti, ostati zvesti našim zaveznikom in v verneh sreči izpoljevati to, kar storiti nam veleva dolžnost. Narodu, ki pred Predvidnost prestanec te preskušnje, bo na koncu Vsemogočni podal kot piačilo favorjevene zmagane in s tem vrednost življenja.

Ta pa mora biti in bo vsekakor Nemčija!

Odločilno zasedanje sobranja

Sofija, 14. septembra. V četrtek popoldne je zasedalo bolgarsko sobranje, da izvoli regentski svet za mladostnega kralja Simeona II. Pred zasedanjem sobranja je imela parlamentarna večina, ki steje od 160 poslancev 140 poslancev, v seji sklepanje o vprašanju regentstva. Na tej seji, katere so se udeležili vsi ministri, je bilo sklenjeno, da bodo predlagali za regentski svet princa Cirila, ministrskega predsednika Filoffa in vojnega ministra generalnega poročnika Mihoffa.

Pred tem zasedanjem, ki se je vršilo pod predsedstvom generala Jocoffa, je poročal formalno ministrski predsednik Filoff Še enkrat o vprašanju regentskega sveta in vlade. Potem ko je govorilo okoli 30 poslancev, je izjavil predsednik, da seja soglasno odobrava vladni predlog in bo glasovala v parlamentu zanj. Sobranje se bo v petek zopet sestalo, da zapriseže regentski svet. Nato bo formalno odstopila vlada.

Bitka pri Salernu še traja

V južnem odseku vzhodne fronte močni nemški nasprotni napadi

Oberkommando der Wehrmacht je dne 12. septembra objavilo:

V Novorosisku smo po srditem boju uničili sovražnika, ki se je bil izkrcal v zahodnem delu luke. Na vzhodnem delu še trajajo boji. Na ostali fronti kubanskega mostišča so bili napadi brez uspeha.

V južnem odseku vzhodne fronte med Azovskim morjem in Desno smo v hudih bojih razbili številne sovjetske napade. Na mnogih mestih so bile lastne pehotne in oklopni jake vrgle sovražnika z nasprotnim napadom nazaj.

V srednjem odseku fronte smo odvrnili močne krajne napade, sile konjice in oklopni jake, ki so prodire, pa odrezali od njihovih zvez. V severnem odseku je potekel dan vobče mirne.

V prostoru pri Salernu še traja bitka z izkrcanimi sovražnimi silami. Zračno oružje se je bojevalo z močnimi skupinami britansko-severnoameriškega brodovja za izkrcanje. Bojna letala so uničila eno krizarko in dve prevozi ladji ter z bombami pogodili neko večjo vojno ladjo kakor tudi 18 trgovskih ladji.

Baterije 57. protiletalskega topništva so v noči na 9. september potopile eno sovražno krizarko ter eno sestano in orodjem polno natovarjeno prevozno ladjo in eno št. dobrov.

Rim zaseden po nemških četah

Italijanska oborožena sila ne obstoji več — Obstajalo bo pa za večne čase zaničevanje sveta napram Izdajalcem

Oberkommando der Wehrmacht je dne 10. septembra sledede objavilo:

Bogoglijeva izdajalska vlada je v zadnjih tednih, da pripravi svoj odpad, zbrala močne sile okrog Rima in mesto same postavilo v stanje obrambe proti nemškim, izven Rima nastanjenim četam. Utemeljevali so to s tem, da se je baje batit nevarnosti sovražnikovega izkrcanja zapadno od Rima.

Po kapitulaciji Italije dne 8. septembra zvezcer se so razvili okrog Rima boji med nemškimi in italijanskimi četami. Nemški vrhovni poveljnički Jug Feldmarschall Kesselring je pritegnil ojačanja, vodil napad na Rim in stavil poveljniki ultimat.

Pod tem pritiskom je Italijanski poveljnički v Rimu kapituliral v krogu 50 km. Razorenje italijanskih čet je v teku. Zveza med nemško armado v prostoru pri Neaplju in Salernu je vzpostavljena. Zaščito valikanskega mesta je prevzela nemška oborožena sila.

V Gornji Italiji je Feldmarschall Rommel z divizijami svoje skupne vojske po kratkem, toda po naših četah z največjo srditostjo izvedenem boju prisilil Italijanske skupine, da so vdale. Zeleznice in ceste, ki vodijo iz Kärntna na Tirolsko in v Gornjo Italijo se neporušene v naših rokah, ligurska obala z Ge-

novo in La Spezia je zasedena, ozemlje Adige in mesta v prostoru okrog Bologne, Verone, Cremona, osličena, Trst po kratkem boju zavzet. Več ko 90.000 Italijanov je samo tam razroženih.

V Južni Franciji je 4. Italijanska armada svoja orožja brez pripetljajev oddala četam Generalfeldmarschalla pl. Rundstetta. Tonlonsko obalo do Mentona smo mi zasedli.

Na Balkanu se je masa italijanskih poveljstvenih oblasti uvidovno ukilonila zahtevam nemškega vrhovnega poveljnika Generalfeldmarschalla pl. Weichs a. Divizijs Italijanske skupine Vzhod v Tiranu in 11. Italijanske armade v Atenah so večinoma že položile orožja. Na Egejskem morju nahajajoče se Italijanske vojne in trgovske ladje je prevzela nemška vojna mornarica. Dosedanja Italijanska letališča kakor tudi najvažnejše luke na Jadranškem morju so zasedena. Samo prav posamezne se vršijo boji. Vedno več je primerov, v katerih povsod prehajajo Italijanske skupine k nemški oboroženi sili, da nadaljujejo boj.

S tem je izdajstvo, ki ga večjega in zavrnješega težko najdemo v zgodovini, padlo nazaj na izdajalce same.

Italijanska armada ne obstoji več. Obstajalo bo za večne čase zaničevanje sveta napram Izdajalcem.

Nad pol milijona Italijanov že razoroženih

Celotna vzhodna obala Jadranškega morja v nemški roki

Oberkommando der Wehrmacht je dne 13. septembra objavilo:

V Novorosisku je koncentrični napad oddelek včet vojske in kopenskih odredov vojne mornarice uničil nadaljnje dele izkrcanega sovražnika. Sovjeti so imeli visoke krvave zube. Pripeljali smo več sto ujetnikov.

V južnem odseku vzhodne fronte še traja srdita borba. Z nasprotnimi napadi smo na številnih mestih uničili začasne uspehe Sovjetov.

V prostoru pri Salernu napreduje lasten napad v severnem odseku bojišča. Sovražnika smo po slišnih bojih vrgli nazaj na mesto in pobrežje. Jugovzhodno od Salerna je poskušal sovražnik razširiti mostišče izkrcanja in predeti višinski položaj vzhodno od obalne nizave. Boji so še v teku. Pri tem je pripeljala neka divizija oklopnikov do 11. sept. 26 častnikov in 14.000 mož kot ujetnike, uničila 68 večinoma težkih oklopnikov in uplenila številna težka in lahka orožja. Nemška bojna letala in bombniki so potopili v zalivu pri Salernu dve veliki trgovski ladji in en torpedni čoln, poškodovala deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca, vozila nekega nemškega konvoja pa tri italijanske brze čolne, ki so poškodovale deloma težko več bojnih in trgovskih ladji in pogodila z bombami v polno sred razkladanja. Brzi čolni so potopili neko ladjo za prevoz čet z 10.000 brt.

Na morju pri Korzikli in Elbi so brza nemška bojna letala uničila enega sovražnega rušilca

Der Duce wurde befreit

Die Ostküste des Adriatischen Meeres in deutscher Hand - 58 Panzer vernichtet

Aus dem Führerhauptquartier, 13. September. Das Oberkommando der Wehrmacht gibt bekannt: In Noworossisk wurden durch den konzentrischen Angriff von Truppenteilen des Heeres und Landverbänden der Kriegsmarine weitere Teile des gelandeten Feindes vernichtet. Die Sowjets erlitten hohe blutige Verluste. Mehrere hundert Gefangene wurden eingefangen.

Im Süd- und Mittelabschnitt der Ostfront hält das erbitterte Ringen an. Durch Gegenangriffe an zahlreichen Stellen wurden vorübergehende Erfolge der Sowjets zunichte gemacht.

Im Raum von Salerno schreitet ein eigener Angriff im nördlichen Kampfabschnitt fort. Der Feind wurde nach heftigen Abwehrkämpfen auf die Stadt und den Küstenstreifen zurückgeworfen. Südöstlich Salerno versuchte der Feind seinen Landekopf zu erweitern und die Höhenstellung östlich der Küsteniederung zu durchbrechen. Die Kämpfe sind noch im Gange. Hierbei brachte eine Panzerdivision bis zum 11. September, 26 Offiziere und 1400 Mann als Gefangene ein, vernichtete 58 meist schwere Panzer und erbeutete zahlreiche schwere und leichte Waffen. Deutsche Kampf- und Schlachtfabzeuge versenkten im Golf von Salerno zwei große Handelschiffe und ein Torpedoboot, beschädigten mehrere Kriegs- und Handelsschiffe, zum Teil schwer und erzielten Bombenvolltreffer inmitten der Ausladungen. Schnellboote versenkten einen Truppentransporter von 10.000 Brt.

Im Seegebiet von Korsika und Elba vernichteten schnelle deutsche Kampfflugzeuge einen feindlichen Zerstörer. Fahrzeuge eines deutschen Geleits drei

italienische Schnellboote, die das Geleit anzugreifen versuchten.

Die Entwaffnung des italienischen Badoglio-Heeres ist im wesentlichen abgeschlossen. Die Zahl der entwaffneten Soldaten hat eine halbe Million überschritten. Sowohl in Italien als auch in Südfrankreich und auf dem Balkan erklärten in den letzten Tagen immer zahlreichere Truppenteile des italienischen Heeres und besonders Verbände der faschistischen Miliz ihre Bereitschaft zur Fortsetzung des Kampfes auf deutscher Seite. Sie wurden zum Teil bereits für Sicherungsaufgaben wieder eingesetzt. Hierbei schlugen sie zusammen mit deutschen Truppen in Norditalien Überfälle von Banden ab.

Die gesamte Ostküste des Adriatischen Meeres mit dem Kriegshafen Pola befindet sich nunmehr in deutscher Hand. Auch im Abschnitt Mentone-Genua stehen überall deutsche Truppen an der Küste des Ligurischen Meeres. Nachdem bereits vor einigen Tagen gegen starken Widerstand italienischer Badoglio-Truppen der befestigte Mont-Cenis-Tunnel in schwungvollem Angriff genommen wurde, besetzten deutsche Truppen am 11. September abends Fort und Hospiz auf dem Kleinen St. Bernhard.

Wie durch Sondermeldung bekanntgegeben, führten deutsche Fallschirmtruppen und Männer des Sicherheitsdienstes und der Waffen-SS eine Unternehmung zur Befreiung des von den Badoglio-Anhängern in Gefangenschaft gehaltenen Duce durch. Der Handstreich ist gelungen. Der Duce befindet sich in Freiheit. Die von der Badoglio-Regierung vereinbarte Auslieferung an die Anglo-Amerikaner ist damit verfeit.

Die Entwaffnung der italienischen Truppen

Flucht der italienischen Flotte vereitelt - Schwere Kriegsschiffverluste

Berlin, 14. September. In Italien schritten die deutschen Truppen am 9. September zu energischen Aktionen. Wo durch den Verrat der Regierung Badoglios italienische Truppen den deutschen Maßnahmen zur Fortsetzung des Kampfes gegen die Briten und Nordamerikaner entgegenzuwirken versuchten, wurde der Widerstand in schnellem Zupacken gebrochen. Weitere beträchtliche italienische Truppenteile konnten durch das entschlossene Auftreten deutscher Kommandostellen kampflos entwaffnet werden. Mehrere ehemalige Milizverbände gliederten sich in die deutsche Wehrmacht ein, die wichtige Schlüsselstellungen besetzte und in Verfolg vorausschauend getroffene Maßnahmen vor allem die wichtigsten Bahnen und Straßen fest in unsere Hand nahm.

Gestützt auf diese sicheren Verbindungen führten unsere in Südalien stehenden Truppen den Kampf gegen die Briten und Nordamerikaner erfolgreich fort. Nachdem sie auch dort, insbesondere im Küstenstreifen der Bucht von Eufemia, italienische Einheiten zur Waffenstreckung veranlaßt hatten, griffen sie im Verein mit der Luftwaffe den am Vortage an verschiedenen Stellen in der Bucht von Salerno gelandeten Feind an. Sie hinderten die im Schutz starker Flieger- und Kriegsschiffverbände an Land gegangenen Briten und Nordamerikaner an der Erweiterung ihrer Landeköpfe. Kampffliegergeschwader griffen fortgesetzt in die Kämpfe ein und bombardierten feindliche Landungseinheiten und Schiffsziele im Küstenvorfeld. Nach bisherigen, noch unvollständigen Meldungen wurden dabei zahlreiche Transporter, Landungsboote und Kriegsschiffe erheblich getroffen und ein schwerer Kreuzer, ein Transportschiff von 19.000 Brt sowie 8 große Landungsboote versenkt.

Durch die rechtzeitige Zusammenfassung starker Fliegerkräfte im italienischen Raum war es auch möglich, die beabsichtigte Flucht italienischer Flotteneinheiten zu vereiteln. Mehrere aus Spezia ausgelaufene Kriegsschiffe wurden in den sardinischen Gewässern von Kampfflugzeugen gestellt und mit Bomben angegriffen. Nach vorläufigen Meldungen wurde ein Schlachtschiff versenkt und ein Kreuzer und ein Zerstörer von schweren Bomben so stark beschädigt, daß auch mit ihrer Vernichtung zu rechnen ist. Außerdem lagen Treffer auf einem weiteren Schlachtschiff sowie einem Kreuzer und einem Zerstörer. Eine zweite Gruppe der italienischen Flotte versuchte, von dem griechischen Hafen Patras aus in See zu stechen. Sofort angreifende Kampf- und Sturzkampfflugzeuge legten mit Bomben und Bordwaffen eine dichte Sperrzone vor diese Schiffe und zwangen sie so in den Hafen zurückzukehren. Nur ein einziges Torpedoboot konnte im Schutz der Dunkelheit entkommen. Durch ihr rasches energisches Zupacken haben sich unsere Heeres- und Luftwaffenverbände somit im ganzen italienischen Raum die Grundlagen für eine erfolgreiche Fortführung des Kampfes gegen die britisch-nordamerikanischen Landungstruppen geschaffen.

Die Flucht des Verräters Badoglio

Rom, 14. Sept. Wie die italienische Stefani-Agentur am Freitag amtlich mitteilt, hat der verräterische Marschall Badoglio Rom verlassen und dem Marschall Caviglia „für Probleme der Hauptstadt Befugnisse und Funktionen der Koordinierung militärischen Charakters“ übertragen womit die Übergabe Roms an die deutschen Truppen gemeint sein dürfte.

Die traurigen Folgen des Verrats

te. Madrid, 14. September. „Die bedingungslose Kapitulation Italiens ist die Grundlage für die Erschlagung des italienischen Imperiums gewesen“, wird im Hauptquartier der Westmächte erklärt. Sechs Punkte werden für die künftige Gestaltung Italiens ausschlaggebend sein:

1. Völlige Auflösung von Armee und Flotte;
2. Deportierung aller ehemaligen Faschisten in Arbeitslager Nordafrikas;
3. Einrichtung einer internationalen Polizei;
4. Internationalisierung Roms als dem tradition-

wohl in Italien selbst wie in Südosteuropa darum gebeten haben, in die Reihen der deutschen Wehrmacht aufgenommen zu werden.

Erste Ohrfeige für Badoglio-Clique

Stockholm, 14. September. Der Minister für Brennstoffversorgung hat den britischen Kohlenexporten mitgeteilt, daß England Italien nur insoweit mit Kohle beliefern werde, als diese für den Betrieb italienischer Bauten und Fabriken gebraucht werde, die für die Alliierten arbeiten. „Daily Mirror“ veröffentlicht diese Meldung mit der bezeichnenden Bemerkung, englische Kohle werde in diesem Winter nicht in italienischen Heimstätten brennen.

In diesem Zusammenhang sei an einen Artikel des „Daily Mirror“ erinnert, der nach der Kapitulation Badoglios schrieb: „Der Feind, der kapitulierte, gehört an das Ende der Schlange. Als der Gedanke laut wurde, Englands Bergarbeiter sollten schwerer arbeiten, weil Italien im Falle einer alliierten Besetzung mehr Kohlen brauche, seien unbegangene Gedanken durch die Köpfe aller Engländer geschossen. Übertriebene Großmut einem Feindland gegenüber sei falsch am Platze.“

Italienverträge unnulliert

Agram, 14. September. Die Verträge zwischen Kroatien und die Verleihung der kroatischen Krone Zwönfins als Symbol der kroatischen Souveränität an einen italienischen Prinzen wurden am Freitagabend durch zwei staatsrechtliche Entscheidungen des Poglavnik außer Kraft gesetzt.

Durch die erste Entscheidung wurde der römische Vertrag vom Jahre 1941 über die Grenzen zwischen Italien und Kroatien, die italienische Garantie der kroatischen Unabhängigkeit, das militärische Abkommen über die militärische Sicherung der adriatischen Küste sowie das Abkommen über ein Statut für die Stadt Split und die Insel Korsika für null und nichtig erklärt, weil Italien niemals die daraus erwachsenden Verpflichtungen erfüllte.

In der zweiten Entscheidung werden das Angebot der kroatischen Krone an einen italienischen Prinzen und die Designierung eines kroatischen Königs für null und nichtig erklärt, weil der designierte König niemals von seinem Recht Gebrauch gemacht. Der Poglavnik wird in diesen Dekreten Chef des nationalen kroatischen Staates genannt.

Noch engere Zusammenarbeit Japan - Deutschland Völlige Einmütigkeit des japanischen Kabinetts - Kampf bis zum Endsieg

Tokio, 14. September. Die offizielle Erklärung der japanischen Regierung zur Kapitulation des Badoglio-Regimes war, wie die Tokioter Presse berichtet, das Ergebnis einer außerordentlichen Sitzung des Kabinetts, das in der Amtswohnung des Premierministers zusammentrat. Das Kabinett habe in völliger Einmütigkeit die Verlautbarung herausgegeben. Anschließend habe noch eine längere Besprechung zwischen dem Premierminister Tojo, dem Kriegsminister Schimada und dem Außenminister Schigemitsu stattgefunden. Besondere Bedeutung mißt die Presse auch der Zusammenkunft zwischen Außenminister Schigemitsu und dem deutschen Botschafter Stahmer zu. Diese Besprechung habe, wie „Tokio Asahi Shimbun“ feststellt, völlig Übereinstimmung in bezug auf die weiteren und noch engere Zusammenarbeit zwischen Japan und Deutschland ergeben.

In einer Erklärung gegenüber der japanischen Presse wird festgestellt, daß der Verrat des Regimes Badoglio gegenüber seinem Verbündeten durch den Bruch des Dreierpaktes und die Verletzung des

Abkommens vom 11. Dezember 1941 vor aller Welt klar und unwiderrücklich sei. Dieser Verrat habe doch keinerlei Auswirkung auf die bestehenden Verträge zwischen Japan und Deutschland, die hievon unberührt bleiben. Beide Nationen seien angesichts dieses Ereignisses mehr denn je entschlossen, bis zum Endtag zusammen zu kämpfen.

Vor der ausländischen Presse stellte der Sprecher der Regierung, der Gesandte Horii, fest, daß er der gestrigen Erklärung der japanischen Regierung zu den Vorgängen in Italien nichts hinzuzufügen habe; denn aus ihr ginge bericht, mit aller Deutlichkeit Japans Einstellung und sein Wille den Kampf bis zum Endtag fortzusetzen, hervor. Was die in Japan ansässigen Italiener anlangt, so würden seitens der japanischen Behörden die notwendigen Schritte unternommen.

Eidesleistung der neuen Regierung von Bulgarien

Sofia, 14. September. Am Samstag um 11 Uhr fand die feierliche Eidesleistung der von der bulgarischen Nationalversammlung gewählten Regenten: Seiner königlichen Hoheit des Prinzen Kyrrill, des Ministerpräsidenten Filoff und des Kriegsministers Michoff, vor dem Sobranje statt.

Um 11 Uhr trafen die Regenten Prinz Kyrrill, Ministerpräsident Filoff und Kriegsminister Michoff vor dem Sobranje ein.

Der Präsident des Sobranjes Kaloff geleitete die Regenten in den Saal, wo sie von lauten Hurraufen und Händeklatschen der Volksvertreter empfangen wurden. Die Minister und das Diplomatische Korps wohnten der feierlichen Handlung der Eidesleistung bei.

Der Metropolit von Sofia Bischof Stefan sprach die Eidesformel, die die Regenten dem Ritus gemäß nachsprachen. Sodann unterzeichneten die Regenten für die Eidesleistung vorgeschriebene Urkunde.

Sobranje-Präsident Kaloff erging dann das Wort zu einer Ansprache an die Regenten und die Abgeordneten, in der er betonte, durch die Eidesleistung werde der Bund zwischen den Regenten und dem Volk feierlich besiegt. Er gab seiner Überzeugung Ausdruck, daß nunmehr die Regenten alle ihre Kräfte in den Dienst des Vaterlandes stellen werden, und schloß seine Rede mit einer Huldigung an Ihre Majestät die Königin Johanna, Zar Simeon II. und die Regenten.

Nach dem feierlichen Akt der Eidesleistung brachten die Regenten dem Metropoliten, dem Sobranje-Präsidenten Kaloff wie auch der Versammlung der Abgeordneten ihren Dank zum Ausdruck. Die Regenten verließen sodann das Haus der Volksvertretung. Auf dem Platz des Sobranjes wurden sie von der Menge mit Jubel begrüßt.

Die Regenten haben eine Proklamation an das bulgarische Volk erlassen, in der sie erklären, daß sie wegen der Minderjährigkeit Zar Simeons II. nach dem Willen des Sobranjes die Regentschaft übernehmen.

„Indem wir dies dem bulgarischen Volk zur Kenntnis geben, erklären wir“, so heißt es in der Proklamation, „daß wir bei der Erfüllung unserer Pflicht nur die Interessen des Volkes und des Staates vor Augen haben und stets vor allem von der politischen Auffassung des verstorbenen Zar-Einigers geleitet sein werden, damit wir mit Erfolg sein Werk fortsetzen. In diesen schicksalhaften Zeiten rufen wir alle Bulgaren auf, sich um den Thron Seiner Königlichen Majestät Simeon II. zu scharen, damit wir gemeinsam das Wohl und den Fortschritt des bulgarischen Volkes machen. So lebe der Zar! So lebe Bulgarien! So lebe das bulgarische Volk!“

5. Büchersammlung für die Deutsche Wehrmacht

Aufruf des Gauleiters

Ich fordere die Kärntner auf, auch heuer wieder ihren Beitrag zur 5. Büchersammlung der NSDAP für die Deutsche Wehrmacht zu leisten.

Suchet wieder gute Bücher aus den Büchercästen heraus und sendet sie als Gruß an die Soldaten. Und wenn Ihr Euch dabei von guten Freunden trennt, so denkt daran, daß sie dem Soldaten noch viel mehr bedeuten als Euch selbst. Sie geben ihm Kraft und Mut und die Überzeugung, daß die Heimat treu hinter ihm steht.

Aufruf des Reichsleiters Rosenberg

Die „Büchersammlung der NSDAP für die Deutsche Wehrmacht“ ist zu einer ständigen Einrichtung für die Dauer des Krieges geworden. Auch heute, da wir an der Schwelle des fünften Kriegsjahrs stehen, wende ich mich wiederum an die deutschen Volksgenossen und Volksgenossinnen mit der Bitte, dieses große Werk der Wehrmachtbetreuung unterstützen zu helfen. Das Lesebedürfnis der Truppe steigt in allen drei Wehrmachttypen weiterhin an und kann durch die bisher schon in gewaltiger Anzahl gespendeten Bücher, von denen zahlreiche inzwischen durch jahrelange eifrige Benutzung zerstört und unbrauchbar geworden sind, nicht mehr ausreichend befriedigt werden. Hunderttausende von deutschen Männern sind während des vergangenen Jahres erstmalig zu den Waffen geeilt und haben die Reihen der deutschen Wehrmacht verstärken helfen. Sie und die alten Soldaten, die nun schon vier Jahre lang den Ansturm der Feinde Europas heldenmäßig standhalten, haben ein Anrecht auf unsere ständige geistige Betreuung. Das deutsche Buch soll ihnen ein Mittel zur Entspannung und Erholung, ein ständiges Bindeglied zur Heimat mit ihrer Kultur und einer Kraftquelle ihres geistig-seelischen Widerstandswillens sein.

Ich wende mich daher an diejenigen deutschen Volksgenossen, die heute noch in der Lage sind, aus ihren eigenen privaten Buchbeständen einzelne Bände an die Wehrmacht abzugeben, mit der Bitte, auch im kommenden fünften Kriegsjahr die „Büchersammlung der NSDAP für die Deutsche Wehrmacht“ nach Kräften zu unterstützen. Ich weiß, daß dies schwerer sein wird als in den vorangegangenen Jahren. Ich betone darum ausdrücklich, daß es bei dieser Sammlung nicht auf Rekordzahlen ankommt, sondern auf den guten Willen und die Opferbereitschaft derjenigen Volksgenossen, denen auch heute noch die Hergabe von guten Büchern für die Wehrmacht möglich ist. Ich spreche jedoch die zuversichtliche Erwartung aus, daß für die früheren Spender, die trotz ihrem guten Willen diesmal nicht mehr unter den Gebenden sein können, andere eintreten werden, die bereit sind, diese Lücken schließen zu helfen. Entscheidend wird hierbei nicht die Gesamtzahl, sondern die Güte der einsatzfähigen Bücher sein.

Diesem Aufruf schließen sich die nachstehenden Reichsleiter und Führer der Gliederungen und Verbände als Mitunterzeichner an. Die „Büchersammlung der NSDAP für die Deutsche Wehrmacht“ wird somit von der gesamten nationalsozialistischen Bewegung als eine große Hilfsaktion zur geistig-seelischen Betreuung unserer Soldaten an der Front, in den Lazaretten und in der Heimat getragen. Ihre Durchführung wird wiederum in den Händen vieler freiwilliger Heiler und Helferinnen liegen, deren Einsatzfreudigkeit über den Erfolg auch dieser Sammlung entscheiden wird.

Rosenberg.

Der Beauftragte des Führers für die Überwachung der gesamten geistigen und weltanschaulichen Schulung und Erziehung der NSDAP.

Der Griff nach Panama /

Lassels erkannte jetzt endlich seinen Irrtum. Er versuchte die Katastrophe abzuwenden. Einige Zeit gelang ihm das auch dank seiner Überredungskunst, die er sich bis ins hohe Alter bewahrt hatte. Es gelückte ihm immer wieder, neue Aktionäre zu gewinnen und weitere Beträge flüssig zu machen. Aber schließlich, im Jahre 1889, war er am Ende, und nun stürzten sich die Enttäuschten haßerfüllt auf ihn. Der Mann, den alle Welt noch vor kurzem als Genie gepriesen hatte, wurde beschimpft und als Betrüger angeprangt.

Es kam zu dem ebenso berühmten wie berüchtigten Panama-Skandal, mit dem auf Jahre hinaus alle weiteren Baupläne begraben wurden.

In diesem Durcheinander, bei dem sich Panik und Intrige mischten, behielt nur einer einen ruhigen, klaren Kopf: Buneau-Varilla, der junge Ingenieur. Er ließ sich von keiner Seite beeinflussen, ließ sich zu keinen unüberlegten Schritten hinreißen.

»Erst müssen sich die Gemüter beruhigen, dann wird sich alles Weitere finden«, sagte er sich. Er glaubte fest, daß der Kanal zu bauen ist, und sein Ehrgeiz sah ihn hierbei noch eine entscheidende Rolle spielen. Er trat mit überlegenem Lächeln allen Zweiflern entgegen: »Die technischen Schwierigkeiten, mögen sie auch groß sein, sind zu bewältigen!«

Er sollte recht behalten!

II.

Der Mann hinter den Kulissen

Fünf Jahre wollte man nichts von dem Kanalbau wissen. Sowohl in Frankreich wie in den Vereinigten Staaten trat peinliches Schweigen ein, wenn man in amtlichen Stellen oder privaten Kreisen auf die Kanal-Pläne zu sprechen kam. Man vermeidet es daher, wenn irgend möglich, auf sie einzugehen.

Aber schließlich drängte sich der Wunsch, eine kurze Verbindung zwischen Atlantik und Pazifik zu haben, wieder hervor. »Die Wasserstraße ist eine wirtschaftliche und kriegspolitische Notwendigkeit!« erklärten die Herren der großen Schiffahrtsgesellschaften und die Leiter im Marineministerium stimmten ihnen bei.

Von neuem wurden Pläne ausgearbeitet und Vermessungen vorgenommen. Aber man erwog jetzt, den Durchstich nicht in dem zu Kolumbien gehörenden Panama vorzunehmen, sondern die zahlreichen Seen Nicaraguas auszunützen und mit ihrer Hilfe vorzudringen. Auf diese Weise glaubte man leichter und rascher zum Ziel zu kommen. Wohl mußten auch hier die mittelamerikanischen Höhenzüge überwunden werden. Aber die Natur kam den Arbeiten auf viele Kilometer entgegen. Man brauchte ihr nicht jeden Schritt Boden in gefahrvollem Ringen abzutrotzen.

Es verstrichen jedoch noch weitere zwei Jahre, bis endlich die Entscheidung fallen sollte, und mit ihr trat wieder Buneau-Varilla auf den Plan, wenn er sich auch vor der Öffentlichkeit zurückhielt. Er arbeitete, wie man sagt, hinter den Kulissen. Er war ein umsichtiger und rastloser Ratgeber derjenigen US-amerikanischen Interessengruppen, die an einem Bau des Kanals durch Panama festhielten und an deren Spitze der Senator Windburne stand, ein spekulativer, weitblickender Mann.

Eine Sensationsmeldung entscheidet

Die Aussichten waren zunächst nicht günstig, denn die Regierung war geneigt, einen Vertrag mit Nicaragua abzuschließen, und das Abgeordnetenhaus stimmte auch in diesem Sinne ab.

Es stand also Windburne ein schwerer Kampf bevor, wenn er sich seinem Gegner, dem Senator Followry, gegenüber, einem fanatischen Redner, durchsetzen wollte. Und er wäre wahr-

Wie einst die USA in den Besitz der Kanal-Zone kamen
Von Dr. Horst Kästner

Da ließ Buneau-Varilla seinem ersten wirkungsvollen Schlag einen zweiten folgen. Am Vortag der entscheidenden Senatsitzung erschienen Sensationsmeldungen, die von dem Ausbruch des Vulkans Monotombo berichteten.

Diese Nachrichten waren nicht falsch, aber sie waren übertrieben. Der Berg war in letzter Zeit unruhig geworden, doch Gefahren einer Katastrophe bestanden nicht.

Zugleich kaufte Buneau-Varilla gemeinsam mit dem Senator Winburne sämtliche bei Briefmarkenhändlern aufzutreibende Nicaragua-Marken mit dem Bilde des Vulkans auf und schickte jedem Senator eine solche Marke mit den Begleitworten: »Ein amtlicher Zeuge für die vulkanische Tätigkeit in Nicaragua!«

(Fortsetzung folgt)

Von der Beggelhaube zum Stahlhelm / Aus einem Gespräch wuchs eine Weiterbildung

Die alten Soldaten werden sich noch sehr wohl daran erinnern können, wie sie 1914 mit der Pickelhaube ins Feld zogen. Der Helm hatte einen feldgrauen Tuchüberzug, die weithin sichtbaren Spitzen waren abgeschrägt. Aber dieser Helm war aus Leder und bot gegen feindliches Feuer nur unzureichenden Schutz. Nach ärztlichen Feststellungen waren nahezu 80% aller Kopfverletzungen der ersten beiden Kriegsjahre auf Geschoßsplitter zurückzuführen, die die Pickelhauben glatt durchschlagen hatten. So lag es nahe, daß ein Arzt die erste Anregung zur Schaffung des heutigen Stahlhelms gab.

Helm im Wandel der Zeiten

Solang es Kriege gibt, so alt ist auch die Bemühung, den Kopf des Kriegers gegen Angriffswaffen zu schützen. Viele vorgeschichtliche Ausgrabungen haben erwiesen, daß es schon in der Bronzezeit helmartigen Kopfschutz gab. Bekannt ist dann der römische Helm, der vereinzelt von den Germanen übernommen wurde. Auf deutschem Boden kam der Helm allgemein erst in der nachkarolingischen Zeit in Gebrauch. Aus der kesselartigen, spitz zulaufenden Helmform des Mittelalters, die man Beggelhaube nannte, entstand dann — wohl durch Verunstaltung des Wortes — die Pickelhaube, die schon 1842 durch Allerhöchste Kabinettsorder in Preußen eingeführt wurde. Seit 1843 — also seit 100 Jahren — wird sie allgemein im preußischen Heer getragen. Mit der Einführung der neuen Branszgeschosse wurden alle die bisherigen Helme, Pickelhaube, Bügelhelm, Tschako von dem weitaus zweckmäßigeren Stahlhelm abgelöst.

Das Gespräch im Lazarett

Es war im August 1915, als der Ingenieur Dr. Friedrich Schwerd, der damals als Artilleriehauptmann im Felde stand, im Lazarett St. Quentin einen Elektromagneten ab lieferte, den der leitende Arzt des Lazarettes, Prof. Dr. August Bier, in seiner Eigenschaft als Chirurg beim XVIII. Armeekorps bei dem Ingenieur bestellt hatte, um damit die Geschoßsplitter, die in leider allzu vielen Fällen die ledernen Pickelhauben durchschlagen hatten, aus dem Schädel der verwundeten Soldaten zu entfernen. Prof. Bier verwies bei dieser Gelegenheit den Ingenieur auf seine Beobachtung, nach der über 80% aller Kopfverletzungen durch Splitter verursacht würden. Prof. Schwerd hatte schon 1914 beim Vormarsch die Idee, einen Stahlhelm für die Truppe zu schaffen, die er nun Prof. Bier mitteilte. Prof. Bier berichtete über die Gedankengänge Schwerds an die höhere Sanitätsdienststelle, die sofort die Anregung aufgriff. Schon am 1. September 1915 wurde Prof. Schwerd telegrafisch nach Berlin berufen, wo er im Kriegsministerium seine Vorschläge vortrat.

gen sollte. Auf der Fahrt von der Front nach Berlin hatte er einen Helm skizziert, der aus einem Stück Chromnickelstahl gezogen war. Er schützte neben dem Schädel auch Stirne, Augen, Schläfen und Halschlagader, war kugelfest und verhältnismäßig leicht. Bis auf geringe Änderungen wurde der Entwurf Schwerds sofort angenommen, und schon zwei Monate später standen die ersten Versuchshelme aus dem Eisenhüttenwerk Thale zur Verfügung, die dann in Gegenwart von Prof. Bier und Prof. Schwerd auf dem Schießplatz Hummersdorf durch Artilleriebeschuss ausprobiert wurden. Der Erfolg war über Erwarten gut, da der Helm weder durch Granatsplitter noch Schrapnellkugeln durchschlagen wurde. Sofort wurde die Produktion in großem Umfang aufgenommen, zunächst die Stoßtrupps und Verdun-Kämpfer damit ausgerüstet, bis Mitte 1916 alle Frontsoldaten den Stahlhelm besaßen.

Schon bald nach der Einführung des Stahlhelms erwies es sich, daß im Gegensatz zu der Zeit vorher nur noch sehr wenig ernste Kopfverletzungen vorkamen. Der Stahlhelm hat schon im vergangenen Weltkrieg Tausenden von Soldaten das Leben gerettet. Der an Festigkeit allen ausländischen Stahlhelmen weit überlegene deutsche Stahlhelm wurde kalt geprägt. Die ersten Stahlhelme waren so gearbeitet, daß an den beiderseitigen Lüftungsbohlen ein 5 mm starkes Stirnschild befestigt werden konnte, das gegen Infanteriegeschosse auch aus naher Entfernung schützte.

Vielfältiger Lebensretter

Aus den Kampferfahrungen und in Anpassung an die weitgehend geänderte Kriegsführung mit neuen Waffen wurde aus dem Stahlhelm von 1915 der Stahlhelm Modell 35 entwickelt, der in Form und Material gegenüber seinem Vorgänger wesentliche Verbesserungen aufweist. Auch er stammt im Entwurf von Prof. Schwerd, der heute im Ruhestand in Hannover lebt. Der Stirnschild wurde höher gelegt, um mehr Schaffheit zu gewinnen, die Seitenschirme sind weiter ausgeschnitten, um ein besseres Hören zu ermöglichen, dennoch ist die Halschlagader nach wie vor geschützt. Die Zusammensetzung des Materials ist natürlich geheim, ist aber weitgehend verbessert, so daß auch der heutige Stahlhelm an Härte alle anderen übertrifft. Auch in diesem Kriege hat er sich schon bestens bewährt und vielen Soldaten das Leben gerettet. Ganz besonders die Form ist es, die den Kopf des Kriegers auch dann noch rettet, wenn das Geschoß den Stahlhelm in Stirnhöhe durchschlug, um dann an der Innenfläche des Stahlhelms entlang seinen Weg nach außen zu nehmen, ohne den Kopf des Kriegers auch nur zu berühren. Heute ist der Stahlhelm ganz allgemein das Sinnbild des Kriegers und das Symbol zweier Weltkriege geworden.

A. M.

Ein Kind ruft / Kleine Geschichte von Friedrich Horstmann

Kleine Ereignisse sind es oft, die uns die großen Dinge erst bewußt erleben lassen. Sehen wir nicht bei stiller Betrachtung in einer Wiesenblume mit ihrem wundersamen Farbenspiel, ihren Blüten, Blättern und Kelchen eine Offenbarung des Göttlichen, und werden durch sie nicht gar unsere Gedanken hingelenkt zu den ewigen Quellen des Seins?

Es war in der Champagne. Wieder einmal kam es zu einem kurzen und harten Kampf um ein Dorf. Die Luft war erfüllt von dem Getöse der feuernden Geschütze, von dem Bersten der Granaten und dem Rattern der Maschinengewehre. Zermürbt von dem höllischen Inferno, mußten die Franzosen die Stellung aufgeben. Panzer brachen durch, Infanterie rückte nach, um in unaufhaltsamen Vorwärtsstürmen Kilometer um Kilometer ins feindliche Land vorzustoßen.

Es war inzwischen Abend geworden. Eine Infanteriekompanie blieb zur Nacht in diesem menschenleeren Dorf, von dem einige Häuserreihen unversehrt geblieben waren.

Ein Leutnant bekam den Befehl, mit seinem Zug den Südausgang des Dorfes zu sichern. Sie marschierten vor und näherten sich einem Häuserblock, in dem ein Haus bis auf zerbrochene Fensterscheiben wie durch ein Wunder unzerstört geblieben war, während es ringsumher schwelte und brannte. Flammen aufschossen und Mauern einstürzten. Die deutschen Soldaten waren diesen Anblick schon gewohnt geworden in den langen Wochen des Krieges. Doch was war es, was sie statzen und aufhorchen ließ? Ge spannt sahen sie zum Haus hin und lauschten — lauschten noch einmal. — Ein Kind schrie dort auf, war wieder ruhig — und schrie von neuem. Über die harten Gesichter der Landser ging ein verstörtes und betrübtes Lächeln. Sie lauschten diesem Kinderlaut wie dem Klang aus einer überirdischen Welt. Mit verhaltenem Atem warteten sie eine Weile, bis sie wieder diesen Kinderschrei vernahmen. Zwei oder drei

jeder seinen eigenen Gedanken und Erinnerungen nach. Inmitten dieses Krieges erlebten sie eine Stunde, die ihr Herz bewegte und sie stillen werden ließ. Die Raumtiefe der menschlichen Seele hatten auch jetzt Platz für dieses Bild einer tapferen Mutter mit ihrem Kind, das ihre Gedanken zu den Jungen und Mädeln zu Hause lenkte. Für sie standen sie draußen, und auch für diese Frau und ihr Kind. —

Oft sind es nur die kleinen Dinge, die uns als Symbol einer ganzen Welt erscheinen und uns hinweisen auf die tieferen und weiteren Beziehungen des Lebens.

Immer bissig / Von Steffen Stagg

Als Emil und Eduard lange genug Studenten gewesen waren, wurden sie angehende Ärzte. Als sie genug angehende Ärzte gewesen waren, suchten sie eine Praxis. Und als sie genug gesucht hatten, bekamen sie auch eine.

Damit aber trennte sich der Lebensweg der beiden Freunde. Denn Emil fand seine Praxis in der Stadt, Eduard hingegen am Land, sehr am Land sogar. Lange Zeit war man auf einen knappen Briefwechsel angewiesen.

Emil schrieb aufs Land: „Alter Freund Eduard! Ich habe es wirklich hervorragend getroffen! Um nichts in der Welt würde ich mit einer Landpraxis tauschen! Nicht nur, daß ich allmählich einen gewissen Namen bekomme, ich verdiente auch gut und habe es obendrein — wenigstens soweit das in unserem Beruf überhaupt möglich ist — verhältnismäßig bequem. Ich hoffe aber, daß Du mir mein Wohlergehen von Herzen gönnst! Dein Emil.“

Eduard schluckte zweimal und schrieb zurück in die Stadt:

„Lieber Emil! Dein Bericht hat mir eine große Sorge vom Herzen genommen. Ich bin nämlich hier geradezu in einer Goldgrube gelandet, und es hätte mich gekränkt, wenn Du dort hättest Hunger leiden müssen. Ich

Unser SCHATZKÄSTLEIN

Walther von der Vogelweide:

Der Starke

Wer darf sich an den Löwen wagen?
Wer ist so stark, um Riesen zu erschlagen?
Wer ficht der Satan selbst nicht an?

Das kann nur, wer sich selbst bezwingt,
Den Feind im Busen niederringt —
Der tapfre, willensstarke Mann.

Menschenkenntnis

Was recht fürs weibliche Geschlecht,
Ziemt sich für Männelos gar schlecht,
„Hübsch“ klingt so tad, als ob man höhne.
Den echten Mann zierte Zähigkeit,
Freigebigkeit, Entschlossenheit,
Das lobt ihn mehr als alles Schöne.

Wenn meinen Rat ihr hören wollt,
Will ich euch sagen, wie ihr leben sollt:
Ihr müßt ins Herz den Menschen schauen,
Wie oft trügt nicht der äußere Schein,
Ein Mohr kann innerlich ein Engel sein,
Und mancher Engelslarve ist nicht recht zu trauen.

Fluch der Falschheit

Die Bibel preist Gottes Gerechtigkeit,
O, hände er in Gnaden sich bereit,
Die Falschen aus den Treuen auszumerzen!
Ich meine, hier schon, auf der Erden,
Denn einstmal werden sie gesondert werden,
Wenn er als Richter wägen wird die Herzen.
Doch manchen wünschte ich schon hier ein Schandenmal.
Den, der sich aus der Hand mir windet wie ein Aal,
Zerschmettre Gott mit seines Zornes Kraft.

Wer mit mir fährt von Haus, der fahre auch mit heim,
Des Mannes Sinn sei hart, unbiegsam wie ein Stein
Und schlicht und grade wie ein Lanzenchaft!

Hofschranzen

Gott weiß es, ich bin jederzeit geneigt,
Den Hof zu rühmen, wo man Würde zeigt,
In Worten, in Gebäuden und in Taten.
Doch was ich schlecht vertragen kann,
Spricht mich ein Heuchler oder Gleisner an.
Da fühle ich mich gleich verkauft und wie verraten.
Vor solchen falschen Lächlers Flausen
Erfäßt mich stets ein kaltes Grausen.

Wie lacht ein Freund, treu in der Not?
Sein Lachen ist herhaft und schlicht,
So lauter wie das Abendrot,
Das guten Tag verspricht.
Wer mir nichts Gutes gönnst, des Gruß bleib mir gestohlen,
Solch honigsüßen Kerl, den soll der Teufel holen.
Wer Trug im Schilde führt, der kommt mir nicht zu nah.
Ein wahres Nein gefällt mir mehr als zwei gelagte Jale!

Der Unerforschliche

Allmächtiger Gott, du bist so groß, so weit,
Dein ist die Macht und dein die Herrlichkeit!
Und wollte ich nach tausend Büchern greifen,
Und sollte ich die ganze Welt durchschweifen,
Du steckst in keinem Buche, keiner Zeile,
Man mißt dich nicht mit Elle oder Meile,
Dich auszudenken ist verlorne Zeit,
Du Unerforschlicher in Ewigkeit!

habe hier in jeder Beziehung das zwanzigfache von dem, was ich brauche. Außerdem hat man mich bereits zum stellvertretenden Bürgermeister gemacht. Noch einen großen Vorteil hat diese Gegend: Ich kann hier einer schönen lange vorhandenen Leidenschaft freien Lauf lassen. Aber das soll eine Überraschung werden, wenn Du gelegentlich einmal zu Besuch kommst, wozu ich Dich schon jetzt einlade. Herzlichst Dein Eduard“.

Emil schluckte fünfmal, dann faßte er den Entschluß, den läugnhaften Eduard wirklich aufzusuchen, um ihn zu blamieren. Allerdings mußte auch Emil seinen Entschluß für einige Zeit hinausschieben, denn so glänzend, wie er geschildert hatte, ging es ihm ja gerade nicht.

Nach drei Jahren war es soweit. Eduard führte Emil durch seine kleine Landvilla. Stolz deutete der Hausherr auf Wände und Böden: Da gab es Gewölbe und Trophäen sonder Zahl, ausgestopfte Auerhähne und Goldiasane, als Teppiche waren überall Reh-, Hirsch-, ja sogar Wolfsteller ausgebreitet. „Ja“, wari sich Eduard in die Brust, „das habe ich in dieser Gegend alles selbst zur Strecke gebracht! Da staunst Du wohl!“

„Allerdings“, gab Emil zu, „da staunst ich. Auf eine Überraschung war ich ja gefaßt. Aber ich hätte nie daran gedacht, daß Du Dich hier auch als Tierarzt betätigst!“

Trotzdem

Der Dichter Ferdinand Raimund war krank und mußte das Bett hüten. Der Arzt kam jeden Tag zu ihm, ohne ihm helfen zu können. Plötzlich erkrankte auch der Arzt und mußte selbst das Bett hüten. Als er wieder nach 14 Tagen Raimund besuchte, fand er den Patienten noch immer im Bett liegen.

„Noch immer krank?“ fragte er den Dichter. „Fast zwei Wochen habe ich Sie nicht behandelt.“

„Trotzdem“, erwiderte Raimund bissig, „trotzdem bin ich noch nicht gesund“.

Železniške proge na Gorenjskem

Od poštnega voza do moderne sodobne železnice

Kdor je hotel pred petdesetimi in več leti priti v drug kraj, se je moral peš podati na pot, jezditi ali se pobrigati za dan in uro odhoda poštnega voza ter izvedeti, če je poštni voz sploh sprejemal popotnike in koliko oseb. Na voz za redni poštni promet je seveda moglo sesti le malo potnikov. Vožnja kajpada ni bila posebno prijetna, ker so se ceste večinoma nahajale v slabem stanju. Dostikrat je bilo treba ponovne zamenjave konj ali priprege čez str-

progh Wien — Ljubljana — Fiume in Wien — Ljubljana — Triest, med stranske, tudi med redne zveze sta spadali progi Klagenfurt — Ljubljana in Graz — Ljubljana. Vozna pošta za blago in potnike je vozila po dvakrat na teden iz Ljubljane v Wien.

Ko so potem začeli graditi železnice in so prevzele »železne kače«, kakor je imenovalo ljudstvo železnice, ves promet, je polagoma utihnil poštni rog in star poštni vozovi so izginjali drug za drugim.

Leta 1846. je bila otvorjena železniška proga Wien — Cilli, leta 1849. so jo podaljšali do Ljubljane, leta 1856. je že vozil vlak do Postojne (Adelsberg) in naslednje leto do Trsta. Po Gorenjskem so zgradili novo progo (Rudofsbahn) do Tarvisa 14. decembra 1870, medtem ko je bila železnica Ljubljana — Stein otvorjena dne 28. januarja 1891. Na Dolnjsko je zdržala pr-

va lokomotiva — ljudstvo jo je imenovalo šaljivo »Luka-Matija« — 16. julija 1893, torej točno pred petdesetimi leti. Z otvrtitvijo Tauernbahn l. 1906. je bila vpostavljena najkrajša zveza med pokrajinami severno in južno od Karawank; njena del-

na proga Aßling — Rosenbach se po visokem nasipu vzpenja do 7877 m dolgega železniškega predora. Istega leta je bila otvorjena tudi Wocheinerbahn, katere 6300 m dolgi predor vodi v Italijo. Takrat je postal Aßling važno železniško križišče, toda mnogo svojega pomena je mesto zgubilo ob novo nastalih mejah l. 1918., ker je bil skoraj ves promet odslej usmerjen v notranje predele bivše Jugoslavije. Danes je to zopet drugače.

Omeniti moramo še progo St. Veit — Ježica, ki omogoča neposredno zvezo med kraji ob gorenjski železnici in med kraji v okrožju Stein. — Iz Kainburga vodi lokalna železnica v Neumarkt; otvorili so jo 1. 1908.

Navedli smo vse železniške proge, ki teko po Gorenjskem. Železniško omrežje ni sicer posebno gosto, vendar zadošča najnujnejšim gospodarskim potrebam. Te važne prometne žile olajšajo izmenjavo blaga in pospešujejo industrijo, pojih so postali tujskemu prometu dostopni tudi odročni kraji naše, naravnih lepot tako bogate pokrajine, skratka železnica je odprla prebivalstvu pot v boljšo bodočnost, h gospodarskem blagostanju.

Po vojni bodo z nadaljnimi ukrepi še bolj zboljšane prometne razmere, tako da bo v nekaj letih promet na Gorenjskem v resnici na višku.

Razno

V okolini Mardina v Jugovzhodni Anatoliji, kjer je veliko skorpijonov, hočejo sedaj opraviti te skodljivce. V to svrhu so razpisali nagrade v višini sto para, to je 5 Pfenigov za vsakega ščipalca. Morajo jih pa oddati žive, ker živilim živalim odrezane repe v higieniskem zavodu v Ankari uporabljajo za izdelovanje serum. Doslej so nabrali vsega skupaj 15.000 skorpijonov.

Ne posebno vsakdanji rekord je doživel naško švedsko mesto v bližini Upsale. Tam je istega dne praznovalo svatbo šest otrok nekega klijucavničarskega mojstra, in sicer štiri hčerke in dva sina.

Da je skoraj nemogče, omejiti na kakršenkoli način človeški iznajditeljski duh, ni treba dokazovati s številnimi zgledi. Brezvom-

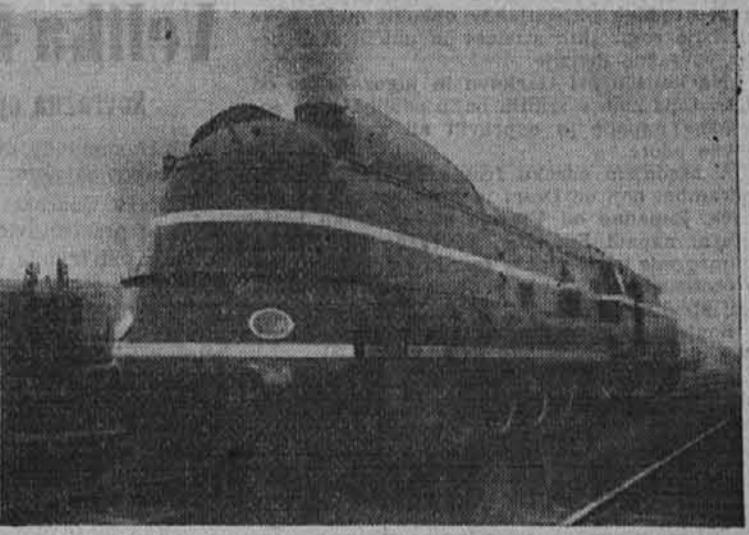

Potovanje pozimi. Poštni voz je došel. Naslikal prof. Hugo Ungewitter.

me klance, kakor na primer čez Loibl- ali Wurzenpaß. Premožnejši potniki so si pa lahko tudi najeli na poštih postajah konja in voz. Razume se, da je bila taka vožnja precej draga.

Redno so vozili poštni vozovi na glavnih

va lokomotiva — ljudstvo jo je imenovalo šaljivo »Luka-Matija« — 16. julija 1893, torej točno pred petdesetimi leti. Z otvrtitvijo Tauernbahn l. 1906. je bila vpostavljena najkrajša zveza med pokrajinami severno in južno od Karawank; njena del-

Največja in najzmožljivejša parna lokomotiva nemške državne železnice. (Bilder Scherl)

Rodbinska kronika Iz Gorenjske

Kreis Kainburg

Kainburg. Rojstva v mesecu septembru: Maria Debeutz, Kokritz, Angela Michaela Ko-reletz, Kainburg-Wart, Maximilian Korber, Kainburg-Wart. — Porodili so se: Anton Kos, Kainburg in Anna Nemetz, Domschale; Alois Schmied, Predassel in Stanislawa Oblak, Unterwessnitz; Josef Koschier, Bresowitz in Maria Osredkar, Topol; Alois Markitsch, Klagenfert in Angela Puscher, Duplach; Rudolf Achlin, Log in Anna Konitsch, Vellach.

St. Veit a. d. Sawe. V mesecu avgustu so se rodili: Anna Tome, Weichseldorf, Michael Justin Tazen, Johann Drescher, Skarutschne, Ludwig Tschutschek, Sauerch, Maria Rebol, Unterpirnitsch, Anton Rosmann, St. Martin a. G., Franz Doliner, Tazen, Johann Suschnik, Podgora, Josef Ladislau Reisp, Gunzle, Josef Kremser, St. Veit a. d. Sawe, Bernd Haubmann, Polane, Aloisia Techonik, Weichseldorf, Maria Anna Umnik, Obergamlng. — Umrl so: Franz Medwed, Weichseldorf, Cäcilia Ursula Pieterschek, Skarutschne, Peter Kern, Oberpirnitsch, Johann Janeschitz, Medno, Jakob Detschmann, Untergamlng, Johann Pousche, Oberpirnitsch, Matthäus Konjer, Oberpirnitsch.

Pölland. Rojstva v mesecu avgustu: Johann Reschen, Afriach, Maria Marinschek, Pölland, Johann Stanonik, Lovska brdo, Maria Mrak, Dewenze, Maria Kautschitsch, Jasbine, Hieronymus Jeloutschan, Sabatberg, Angela Demscher, Jasbine, Irene Jeloutschan, Hotoule.

Kreis Radmannsdorf

Weicheiner Mitterdorf. V preteklem mesecu je bila rojena samo Maria Smukawetz, Podelle. Umrli pa so: Elisabeth Sager, Althammer, Peter Gartner, Studorf in Josef Freschel, Weicheiner Mitterdorf.

Aus dem Kreise Kainburg

Kainburg. (Zanimive podtalne nadjde.) Pri podtalnih delih na Adolf-Hitler-Platzu v Kainburgu so našli v sekundarnem položaju dve lončeni črepini iz zgodnjemnemškega porekla. Pri enakih delih poleg poslopja Landrata so ugotovili več grobov iz 6. stoletja.

Kainburg. (Obisk šole.) Za šolsko leto 1943/44 je vpisanih 796 šolovezvnih otrok za ljudsko šolo Kainburg-mesto, v katero spadajo otroci iz Am Hang, Am Strand, Felsenburg, in Sawe-Vorstadt, ne pa Falkendorf in Wart, kjer sta lastni šoli. Šoloobiskujoči otroci iz Felsenhorfa, 63 po štavilu, imajo 2½ km, torej najdaljšo pot do šole, 57 otrok Am Strand 2 km, ravno toliko 31 otrok iz Grubendorfa, dočim ima 119 otrok iz Am Hang ter 68 iz Sawe-Vorstadt le 1 km dolgo pot v šolo. Iz notranjega mesta je 306 šolovezvnih otrok.

Kainburg. (Kärntner Grenzlandtheater pride.) Prihodnji torek bo Kärntner Grenzlandtheater zopet prišel v Kainburg, da uprizori tam Hebbelovo petdejansko žaloigro »Gyges und sein Ring«. Omenimo le, da igra v glavnih vlogah zopet tudi Herta Ulrich, ki je vsem kainburškim prijateljem gledališča še v dobrem spominu od prejšnjih gostovanj (»Uta von Naumburg«, »Der Strom«). Veselimo se, da nam bo Kärntner Grenzlandtheater tukaj v Kainburgu zopet omogočil nemško kulturno doživetje.

Kreis Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Dne nezgodni.) Pretekli teden si je zlomil desno roko predstojnik garaze krajevnega Rdečega kriza Josef Teran;

padel je pri žetvenih delih z lestve. Drugi dan je 86 letna gospa Marija Pristou po dom. Stolfova mati v lastni hiši v Vigauenstraße št. 2 padla tako nesrečno, da si je zlomila nogo.

Neumarkt. (Obratni izlet osobja neke gorenjske trgovine.) Tudi na Gorenjskem se je v trgovini udomačila misel obratne skupnosti. Tako se trudi Betriebsführer Franz Egger od tvrdke Deutsches Kaufhaus v Neumarktu, da uresniči nacionalsocijalistično ureditev obrata. V nedeljo, 5. septembra, je obrat napravil izlet v Klagenfurt na Wörthersee, katerega so se udeležili tudi družinski člani. Skozi mesto so šli na Kreuzberg do Schrottenburga in Maria Wörth. Zvečer so imeli prijetno skupno zabavo. Gauhandelswalter DAF je govoril o smislu in namenu vzorne obratne ureditve in skupnosti. Za uslužbence se je zahvalil Betriebsführerju organizator prireditve in častni sodelavec DAF, Pg. Hilber.

Kreis Stein

Domschale. (Apel Ortsgruppe.) Pred kratkim je v prostoru uslužbencov v tovarni Universale govoril Ortsgruppenleiter SA Sturmführer Haberl stranknim pristašem in rojakom kraja. Njegovo poročilo o položaju je dalo obširen vpogled v vojaško moč našega Reicha, ki je ne more zlomiti nobena sila na svetu. Govornik se je pa tudi spomnil junasťa domovine, ki je noben teror ne more prisiliti na kolena. Njegov dramatični govor je izvoden v vroči veri v zmago naših orožij in naše ideje. S počastitvijo Führerja in himnico nacije je bil apel zaključen.

Kakor pravljijo zveni prava zgodba, o kateri so poročali portugalski časopisi. V pristanišču kraja Oporto je 17 letna dekleca našla v cunju zlato kaseto s 86.700 eskuadi. Dekle je dobio visoko najdenino in sedaj jo je sin moža, ki je danar zgubil, povedel pred oltar.

V Hubbelrathu v bližini Düsseldorfa se je odigrano in z elektriko napravljeno žico prenesla visoka napetost na ograjo pašnika, s čimer je bilo najprej ubitih več krav, ki so prisile z ograjo v dotik. Lastnik, ki je iskal sivo živino, je bil tudi zadet in ubit po žici, enaka usoda je doletela tudi dva delavca, ki sta prihitala na pomoč.

Veliko srečo je imelo neko deklece, ki je v čakanici v Nalbachu, (Westfalen) poskušala za svojega oceta srečo pri nekem rjavem prodajalcu sreček. S prvo srečko je potegnila dobitek 1000 Mark.

V Moselürsch pri Koblenzu je v tem letu vpisano samo eno dekle kot nova učenka. Je torej najmlajša in najstarejša v šolskem razredu in bo v svojem oddelku skozi osem let ostala edina učenka svojega letnika, pod pogojem, da ne bo zaostala.

Največji odskočni stolp za padalce v Evropi so sedaj izročili na Ogrskem državnim mladinskim organizacijam Levente. Razen ogrskega voditelja državne mladine, podmaršala Beldyja se je udeležil slavja posvetitve tudi ogrski honvedski minister generalni polkovnik Cesay.

Hudo presenečenje je doživel neka žena v Nassauškem, ko se je mudila v kopalnicu in si tam privočila osvežajočo kopel. Naenkrat so se vdrla tla okrog banje in padla v spodaj ležečo kuhinjo. K sreči za ženo pa so držali železni nosilci T, na katerih je banja stala.

Kupola oklopničaka na vožnji

Mnogo težav je s prevozom teh težkih kupoloklopničakov na gradbeni prostor ob Atlantiku, kjer bo vzdiana v bunkar. (PK.-Aufnahme: Riegsberichter Werner, PBZ, M.)

V taboru vojnih letalcev

Poveljnik na kontrolni vožnji preko zelo prostranih mest svojih odredov. Hoče zlasti prekusiti, kako so prikrita letala in stanovališča. (PK.-Aufn. Kriegsber. Ritter, PBZ, M.)

Otok Rhodos v nemških rokah

Na obali Azovskega morja izkrcane

sovjetske čete so bile ugonobljene

Oberkommando der Wehrmacht je dne 11. septembra objavilo:

V prostoru pri Novorosijskem je bila močna za izkrcanje namenjena skupina boljševikov z topniškim ognjem v bistvu že razbita, preden je dosegla obalo. Z ostanki izkrcanih sovražnih sil se še vrše boji. Tri topniške čolne, en stražni čoln in enajst čolnov za izkrcanje so odredi vojske in vojne mornarice potopili ali začgali.

Jugozahodno od Mariupola, ki smo ga po popolnem uničenju vseh za vojno važnih naprav po načrtu izpraznili, so nemške in romunske čete ugonobile neko na obali Azovskega morja izkrcano skupino sovjetskih sil.

Zahodno od Krasnodara — Mejskoja so odredi nemških oklopnjakov obkrožili maso neke divizije sovjetskih strelcev in uničili štab neke sovražne divizije.

Na bojišču pri Harkovu in jugozahodno od Konotopa smo v srditih bojih odbili močne sovražne napade in odpravili ali zajezili krajne udore.

V srednjem odseku fronte še trajajo težki obrambni boji od Desni in jugozahodno od Kirova. Zapadno od Viazme so spodelili trdvratni napadi Sovjetov. Sovražne sile, ki so mimoigrade vdrlje v naše sprednje položaje, smo s protisunkom vrgli in pri tem uničili ali uplenili številna orožja.

Sovjeti so včeraj zgubili na vzhodni fronti 203 oklopnjake.

Zračno orožje je naredilo več sovražnih oklopnjakov nesposobne za boj, uničilo okrog

15.000 ljudi je bilo odpeljanih

Angleške kolonizatorične metode pred 200 leti

Brutalnost, s katero poskuša obdržati Anglija svojo razpadajočo kolonialno državo, izhaja vedno ponovno iz poročil Indije in ostalih ozemelj, ki trpe pod angleškim bičem. Bivšemu francoskemu zavezniku ukradene pokrajine vedo nekaj o angleški strahovladi, in pri tem se ponavljajo vendar samo metode, katere so Angleži vedno uporabljali, če so si »prisvojili« kolonije. Značilen primer za to je rop današnje kanadske pokrajine Nova Škotska (Nova Scotia), ki je nekoč pod imenom »Akadija« pripadala Franciji.

V 17. stoletju so se naselili Francozi — po večini izseljenici franco-normanske krvi, ki so se odtegnili domaćim verskim preganjanjem — na cvetičem polotoku ob kanadski atlantski obali in so iz njega napravili prav kmalu bogato naselbino. Stolet nato je izbruhnil vihar nad idiličnim mitem. Angleži, ki so vdrli v Kanado, da jo odtrgajo francoskemu dednemu sovražniku, se niso ustavili pred Akadijo. L. 1755. so se pojavile angleške vojne ladje jugozapadno od izliva veletoka Sv. Lovrenca. Po hudem obstrelovjanju, kateremu so bili Akadiji izpostavljeni brez pomoči, so se izkrcale angleške čete na polotoku.

Z najbrutalnejšo silo orožja so napodili prebivalce v cerkve. Tam so jim sporočili biriči angleškega guvernerja Lavrencija s priznico, da ima kralj Anglike utemeljen razlog, da meni, da Akadiji niso zvesti

Rolf Leeser: 30

Specmljevalec, ki ni neveren
HUMORISTIČEN ROMAN

Da bi jo Schwabe zapazil, na to je Ursula nestrpno čakala. Razčarana mora sedaj spoznati, da jo ignorira. Skesan si secer priznava, da je to sama zakrivila. Njeno takratno ravnanje njemu nasproti opravičuje njegov današnji ponos. Nekoliko jo pa le boli, da je nič ne uvažuje. Hipoma se odloči, vstane, pride k Schwabeju, ga prijazno pogleda in reče:

»Dober dan« ter se usede k njegovi mizi.

Ce bi bil Schwabe prostaški človek, bi zdaj imel priliko, da bi lahko hladno in docela nepristopno rekel: »Prosim? Kako prideš do te časti?« Potem bi bila ona užaljena in on rehabilitiran. Toda Schwabe ni maščevalen človek. Vstane in jo, v resnici se veselč svodenja, pozdravi:

»Dober dan, Ursula! Tako presenečenje! Najprej te sploh nisem spoznal, in potem nisem vedel, ali ti je prav, da te pozdravim. Tako presenečenje! Kako pa, da si tukaj?«

Ursula pravi, da je nakupovala in da vodi nek prvovalni modni salon.

»Oh?« občuduje on iskreno. »Čestitam.« Pri tem mu pada pogled na njene roke, na drobne negovane roke, ki jih tako dobro počita. Takrat teh rok ni bil poljubil. Rokoljubov takrat še ni bil vajen. Njene roke pa naravnost vabijo, da bi jih podlastil.

Ursula zapazi njegov pogled, a si ga seveda napačno razlagata in odgovori: »Ne, vredna te nisem, tudi ne zavedam.«

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Razrozožitev italijanske Badoglieve vojske je tik pred zaključkom. Kjer se krajevno še upira, nastopajo naše čete energično. Italijanska posadka na otoku Rhodos je po padcu od strani strmoglavez kapitulirala.

Kakor je bilo objavljeno s posebnim poročilom,

200 s četami natovorjenih vozil in uničilo več sovjetskih oskrbovalnih skladistič.

Visoko na Severu so brza nemška bojna letala z obstrelovjanjem začgala neko sovražno lahko dvojzbornicu. Ponoči so bile na raznih odsekih fronte bombardirane z bombami vseh kalibrov sovražnikove oskrbovalne zvezze in stanovnišča čet.

Pesek, pesek, pesek!

Najhitrejše in najzvestejše gasilno sredstvo — Ne moremo ga imeti dovolj na zalogi

1. Pesek je najhitrejše gasilno sredstvo — in če ne gasilno sredstvo, pa najboljše sredstvo za pokrivanje. In najzvestejše, kajti zaloge vode poidejo, vodovodi so jahko porušeni. Pesek pa ostane in ga lahko uporabljamo za več ko eno bombo. Posebno kadar gre za termit. Elektronske — termitsne — zažigalne bombe, zažigalne palice, žgalna vnetila, padalske zažigalne bombe, pod peskom ne ugasnejo, toda ne morejo več z svojim ognjem s svojo hudo vročino (okrog 2000°) povzročati nesreče, razen na tleh, na katerih leže. Pri nas so tla na podstrešju napravljena iz opeke ali pa so iz cementa. Na teh lahko tako zažigalna palica ali kakšno tako zažigalno netilo dogori do konca, ne da bi napravilo škodo. In celo pri trdi deski bo zogljena razmeroma tanka plast (nekaj milimetrov) in torej ne bo nastal požar, če zapremo zrak s peskom.

Ako se je treba boriti proti več zažigalnim palicam ali zažigalnim netili hkrati, je bolje, ne se predolgo ukvarjati z vodo, kajti s tem mine preveč časa, ampak najprej hitro pokriti eno bombo za drugo s peskom.

2. Fosforni brizgači in satove: Dobro je, če najprej hitro gasimo z vodo in potem mešamo z obilno premočenim peskom ter celo maso potem odstranimo. Kajti fosfor ne gori, dokler je moker, in začne takoj zopet goreti, ko se posuši. Ce pa ni vode na razpolago, se je treba poslužiti peska samega. Tudi tukaj se najprej pokrijejo goreča mesta na tleh. Kar se drži sten ali pohištva, surovega kavčuka ali umetne smole, je treba najprej odtrigrati, vse skupaj pomešati s peskom in potem spra-

viti stran (v vedru na plasti peska) in to močno kadečo se maso odstraniti ter dati izhlapieti na kakšnem mestu, kjer ne škoduje žerjavica ali dim fosforja, če ni časa ali priložnosti za to, da bi se zakopal.

3. Pesek mora biti povsod. Na stopnišču, v vsakem nadstropju, naj bodo postavljeni škrniciji s peskom, tako da se jih kar lahko zagrabi. Pred vsakimi stanovanjskimi vrati naj stoji nekaj vredči s peskom in v vsaki sobi morda štirje škrniciji s peskom, takoj pri vhodu. Pri srednjem poslopju mora človek biti pripravljen na 25 zažigalnih palic in povrh še morda na eno ali dve fosforni zažigalni bombi.

Posebno zgornja nadstropja je treba obilno opremiti s škrniciji s peskom.

Razen tega pa se seveda ne sme pustiti vnenar malih zaloge vode v vrednih, skledah, škafih in banjah.

Na podstrešju stoje razen tega čebri z vodo, zabolj s peskom, ali pa često navadni kupi peska, seveda ne brez lopat, kajti kjer ni škrnicijev, se potrebujejo lopate.

Kjer to vzdrže ta podstrešje, (kar je pri načinu večinoma slučaj) se lahko pokrijejo s plastjo peska do 25 cm, da se s tem zmanjša probodna sila zažigalne bombe in v mnogih primerih zadruži zažigalna bomba takoj v pesku.

Pa tudi spodaj, v kleti, bi morala biti zadostna zaloga v prostoru za zračno zaščito. Kajti tudi tukaj je mogoče potreben; n. pr. proti fosfornemu požaru na stopnišču, pred kletjo

samo za ljudi, ki pritečejo dol, mogoče že z gorečimi podplati, da lahko osmukajo fosfor s čevljev v pesku.

4. Kako se gasi s peskom?

Če imamo pesek v zaboljih, ali debrih, ali na kakšnem kupu, nam je trebit samo lopate. Z lopato pa ne smemo peska metati od daleč, če le moremo, to se pravi, če se nam ni treba batiti termitskih brizgačev od kakšne razpočene zažigalne palice, niti železnih drobcev kakšne zažigalne palice z razstrelno snovo, ampak posipati ga je treba iz bližine na zarečo maso,

Zgodbe brez politike

Kdo je »iznašel« požarno brambo?

Poklicno požarno brambo so imeli, kakor so ugotovili zgodovinarji, že v starem Rimu. Za njenega iznajditalja imajo slavnega državnika in sodobnika Julija Cezarja, Marcia Licinija Crassusa, ki je skupaj s Cezarjem in Pompejem tvoril prvi takozvani triumvirat. Preden se je Crassus, cigar življenjepis nam podaja Plutarh, odločil za politično kariero, je izredno živahnog pokazal svojo trgovsko sposobnost, ki ga je kmalu napravila za večkratnega millionarja. Temelje svojega ogromnega premoženja si je ustvaril z zemljiskimi spekulacijami s tem, da je za slepe cene nakupil zemljišča, ki jih je bil Sulla razlastil. Nato je organiziral v Rimu požarno brigado 500 mož, ki jo je opremil na lastne stroške. Če je izbruhnil kjerkoli požar, se je hitro podal k pri zadetemu hišnemu lastniku in mu za malo denarja odkupil posestvo, ki mu je pretelo uničenje. Nato je pozval svojo požarno brambo, ki je posegla vmes in rešila znatne vrednosti, ki so prišle Crassusu prav. Če lastnik ni pristal na prodajo, je Crassusova požarna bramba posopje mirovno pustila pogoreti. Samo na ta izreden način je baje poznejši konzul in triumvir pridobil znatno premoženje več milijonov.

Roj čebel proti jati gosi

Pred nekaj dnevi je imel nek trgovec iz Vester-Sottrupa na Južnem Jutlandu smolo, da je na mah zgubil 30 svojih najboljših gosi. Gosi, ki so se mirno sprehabljale po travniku, je naenkrat napadel razjarjeni roj čebel, ki je gosi hipoma zavil v gost in šumeč oblak. Hitro priskočil čebelar živali ni mogel vedrešiti, temveč so tudi njega čebele močno opikale. Nasprotno se mu je pa posrečilo, da je ogrebel roj. Vseh 30 gosi je se isti dan poginilo.

Ugriz v nos

Star pregovor, ki se danes velja, pravi: »Ljubosumnost je strast, ki prizadevno išče kar ustvarja bolo. Tudi v severnejših krajih ni še izumri Othello. Živel je v danskem mestcu Kolding do pred kratkim s svojo ženo kot »pes in mačka«. Žena je le preveč norela, kot je sama priznala, in ko jo je nekega dneva zasačil Othello zopet z nekim tujim moškim, jo je kratkomalo ugriznil v nos. Pred sodiščem je izjavil, da je hotel svojo ženo samo zaznamovati, da ne bi bila prikupljiva za druge moške. Ljubosumni mož je bil kaznovan s kaznijo daljšega zapora.«

Vaški zvon v vejevu

V westfalski vasici Laar nedaleč od Bielefelda stoji star hrast, ki opravlja službo zvonca. Ima svojo posebno zgodovino. Ko so v Laaru pred vojno leta 1870. hoteli zdjati posebno cerkev, so vaščani zbrali vse svoje prihranke, da bi se lahko ponašali s čim najlepšim božjim hramom kot svojo lastnino. Nastala pa je iz tega le malo kapela, da razpoložljiva sredstva niti niso zadostovala, da bi napravili zvonik. Cerkev brez zvonov pa je kakor trobentac brez roga, prebivalci Laara so razmišljali, kako bi prisli do zvonjenja. Tu

tako da je ta v resnici pokrita in sicer z najmanjšo potrebno količino peska.

Za takim primere, to je zlasti za elektronsko-termitsko maso, zažigalne palice in netila, pri katerih zadostuje količina peska za vsako gorčico maso, je najbolj pripraven pesek v škrnicijih. Ti škrniciji, papirnate vrteče pa ne smejo biti premajhni, tako da se lahko nasuje v nje pet kg peska, gorenji del naj bi se dal zasukati vratu podobno. Take škrnicije si lahko eventualno napravimo sami iz štitikrat zloženega časnarskega papirja.

je naneslo, da je leta 1873. pruski vojni minister Roon na nekem potovanju s političnimi predavanji skozi Westfalsko prisel nekoga dne tudi v Laar. Shisl je o želji kmetov, da bi dobili zvon, in je bil takoj pripravljen dati občini v to svrhu na razpolago nek uplenjen francoski top. Zvonarna Gütersloh je prevzela nalogo, ulti iz 6 stotov rude zvon, ki so mu iz hvaljnosti vzdeli ime »Anna«, po gose Anni Roon. Zvoniku so se lahko odrekli, zakaj so pa imeli v vasi sto let stari hrast, ki je bil dovolj visok, da je rabil kot »kampanile«? Od tiste zvoni v Laaru zvon, cigar ruda je nekaj bruhala smrt in pogibelj, pri vseh posebnih prilikah v vejevu grčavega drevesa, ki se kot zasčita razprostira čez vse ljudi te vasi.

Najsamotnejši zdravnik Evrope

Na najsevernejšem Laponskem, nad 600 km od Stockholm, živi dr. Einar Wallquist, ki se lahko pozdi, da je najbolj samoten zdravnik Evrope. Dr. Wallquist je »laponski doktor«, ki skrbi na ozemlju okoli 1500 kvadratnih kilometrov kot edini zdravnik za okoli 4000 pacientov. Pred vojno je imel zdravnik, ki je rabil za kratki obisk boinika ves dan, že letalo, katero mu je dala na razpolago švedska vlada za resne primere. Stevilni hudo bolni Laponec so bili z njim prepeljani v boinšnice. Sicer pa je pa dr. Wallquist v malo laponški vasi Arjepiug ustvaril za lažje primere sam boinšnico, katero oskrbuje popolnoma sam.

30 svetu

Ko so v začetku minulega stoletja v Berlinu in Wiednu vprvič uvedli, da dobre hiše številke, so temu zgledu polagoma sledila tudi mesta v Reichu. Tudi koburški vojvoda se je odločil, da na lastne stroške opremi vse hiše v Koburgu s številkami, a je pri tem nepriljubljeno načelo na trdrovaten odpor svojih podanikov. Načeloma so odklanjali to novotočje in prišlo je do prave vstaje. Odgovornemu ministru pa Kretschmannu, ki mu je bila poverjena izvršitev te nove naredbe, so s kamenjem zbilj okna na njegovih hiš. Ni preostalo nič drugega, kakor pozvati na pomoč vojake iz Sachsen. Na to je prišlo 180 vojakov in pričelo zapirati kverulante. Le polagoma se je pomirila vstaja in Koburžani so polagoma začeli uvidevati, da številke na njihovih hišah na noben način ne pomenijo sramote, ampak da nudijo zelo praktične koristi.

Se pred sto leti je imela Severna Amerika obširne črede divjih bizonov, katerih število je znašalo okrog 40.000. Zaradi sistematičnega uničevanja, ki je zlasti v zadnji četrti preteklega stoletja prišlo do vrhunca, so se ob koncu stoletja te ogromne množine zmanjšale na ostanek okrog 800 komadov te vrste bivov. Samo zloglasni Buffalo Bill je ustreli okrog 9000 bizonov, ki so jih večinoma uporabili za prehrano pri gradnji pacificke železnice zaposlenih delavcev. Danes žive zadnji bizoni v Ameriki v zaščitenih ozemljih, kjer je njih število polagomo poskočilo na 2000 komadov.

Gotovo prav redka najdba se je pripetila nekemu možu, ko je iskal gobe v bližini Bischofsmiheima (Westmark). Naselj je v gozdu dve velikanski gobli, ki sta bili spodaj zraščeni in sta imeli znatno težo 40 funtov. Bili je to užitni listnatni gobai lat. polyporus ramosissimus nem. Eichhase (Laub-Porling), ki se ga le redkokdaj najde.

V bližini kraja Dovre sta dva nemška vojaka rešila dve norveški dekleti smerti utopljenja. Norvežanki, ki nista znali plavati, sta pri kopanju zašli pregloboko v vodo in sta se že potapljal, ko so jih opazili nemški vojaki.

Najbolj svojevratne seltitve ptic so vsekakor seltitve arktičnih digar (ribičev). Te ptice, ki so izvrstne letalke, lahko v eni urri preletijo do dve sto kilometrov. Poletje prebijejo vsako leto v pokrajinh severnega tečaja, nekatere izmed njih celo samo sedem in pol stopinj oddaljeno od severnega tečaja. Tam gnezdi in odgoje svoje mladiče, toda poletje je v teh širinah tako kratko, da morajo ribiči že po dvanajstih tednih zopet odriniti in leteti v pokrajino južnega tečaja, kjer je poletje, kadar napoči na severu zima. Ta ogromni polet je gotovo edinstven v življenju vseh ptic svetov. Saj se tudi ne ve, kako najdejo ti ptici svojo vellikansko pot. Vsekakor pa se vsake leto ob istem času znajdejo v bližini severnega tečaja, kakor tudi v pokrajinh blizu južnega tečaja.

Egiptovske zdravstvene oblasti so posvale prebivalstvo, naj poleti opusti podajanje rok, da se izognene nevarnosti okuženja z legarjem. Z lepkati pojasmnjujejo Egipčanom, da se z rokami najlaže prenašajo bakterije. Nadalje opozarjajo nato, da se morejo epidemije tudi udinkovito pobijati z uničevanjem muh in s pokrivanjem vseh živil.

Od začetka vojne do srede avgusta 1943. je šlo skoraj pošto mednarodnega Rdečega kriza v Ženevi skupno 52 milijonov pisem. Medtem ko je bilo v prvih svetovni vojni dnevno odpisanih 17000 pisem, sedaj odpisujejo dnevno povprečno 60.000 pisem. Število za l. 1940 znaša 6 milijonov in znaša sedaj po zadnjih statistikah 20 milijonov pisem. Vsi jezik sveta se najdejo v iz vseh delov sveta došlih poročilih. Odpiranje, prevajanje, preskušnja in odgovor teh povpraševanih se vrati, kot poroča Rdeči križ, skoraj in tako hitro kot je moglo.

Ausschneiden! Aufbewahren!

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

DER REICHSSSTATTHALTER IN KÄRNTEN.
Der Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten Kärtntens und Krains

Zahl: IVd-Pb-34-a-1943-K. Klagenfurt, 1. September 1943

Bekanntmachung

vom 1. September 1943 über Preise von Speisekartoffeln in den Monaten September und Oktober 1943.

Auf Grund der Verordnung über Erzeugerfestpreise für Speisekartoffeln, Futterkartoffeln und Fabrikkartoffeln im Kartoffelwirtschaftsjahr 1943/44 vom 21. August 1943 (RGBl. I, S. 491) werden die Preise für Speisekartoffeln für die Monate September und Oktober 1943 wie folgt festgesetzt:

Ihr weideständige Saison	gelöste Sektor	Kleinbetrieb und Weißblanke	Juliane Herolda- berger Leibblanke	je 100 Kilogramm in Reichsmark			
				Preisgebiet	I II	I II	I II
Erzeugerfestpreis frei Verlade- station oder Verladestelle ...				5.90	6.50	7.90	8.50
Festpreis einschließlich Versand- verteillerspanne frei Empfangs- station ...				6.70	7.30	8.70	9.30
Höchstpreise ab Waggon oder Lager des Empfängersvertellers bei Selbstabholung durch den Kleinverteiler ...				7.50	8.10	9.50	10.10
Höchstpreise bei Lieferung frei Lager des Kleinverteilers durch den Empfängersverteller ...				7.70	8.30	9.70	10.30
Höchstpreis bei Lieferung frei Keller des Verbrauchers durch den Empfängersverteller ...				8.10	8.70	10.10	10.70
Höchstpreis bei Lieferung ab Verkaufsstelle des Kleinverteilers an den Verbraucher:				I II I II I II I II			
je 100 kg ...	RM 8.30	7.10	8.90	7.70	10.30	9.10	10.90
je 50 kg ...	RM 4.15	3.35	4.45	3.85	5.15	4.55	5.45
je 5 kg ...	RM 0.50	0.42	0.55	0.45	0.60	0.52	0.63
je 1 kg ...	RM 0.10	0.09	0.11	0.10	0.12	0.11	0.13

Die unter I genannten Höchstpreise gelten für folgende Gemeinden: Klagenfurt, Viktring, Krumpendorf, Pörtschach, Velden, Villach, Landskron, Spittal an der Drau, Seeboden, Millstatt, Teufenbach, Mallnitz, Heiligenblut, Lienz, St. Veit an der Glan, Friesach, Hüttenberg, Eberstein, Klein-St. Paul, Löffing, Ferlach, Windisch-Bleiberg, Bleiberg-Kreuth, Radenthain, Hermagor, Eisenkappel, Aßling, Krainburg, Kronau, Kopp, Lees, Littai, Neumarkt, Radmannsdorf, Ratschach, Veldes und Schwarzenbach.

Bei Belieferung der Orte Heiligenblut, Hüttenberg, Bleiberg-Kreuth, Gmünd und Radenthain dürfen den Kleinverteilerabgabepreisen für Menschen von 50 kg und mehr die zusätzlichen Kosten des Großverteilers für die Zufahrt mit Lastkraftwagen ab nächstgelegener Bahnhofstation angehängt werden.

Die unter II genannten Höchstpreise gelten am flachen Lande und in Gemeinden, deren Versorgung unmittelbar durch die Erzeuger sichergestellt ist, also in allen unter I nicht genannten Orten.

Bei Einkauf durch den Kleinverteiler unmittelbar beim Erzeuger, soweit nach den Bewirtschaftungsvorschriften zulässig, ist dem Erzeuger zu vergüten:

1. bei Selbstabholung vom Hof des Erzeugers der Erzeugerpreis frei Verladestation;

2. bei Lieferung des Erzeugers frei Haus oder Lager des Kleinverteilers der Erzeugerfestpreis, frei Verladestelle, zuzüglich RM —40 je 100 kg.

Für die unmittelbare Belieferung des Verbrauchers durch den Erzeuger gilt folgendes:

1. Bei Abholung durch den Verbraucher beim Erzeuger ist der Festpreis frei Verladestelle zuzüglich RM —40 je 100 kg zu bezahlen;

2. bei Belieferung frei Keller oder frei Wohnung des Verbrauchers durch den Erzeuger sowie im örtlichen Marktverkehr darf der für die jeweilige Menge im betreffenden Preisgebiet zulässige Abgabepreis des Kleinverteilers an den Verbraucher nicht überschritten werden.

Kampf der Diphtherie- und Scharlachgefahr

Die Erkrankungen an Diphtherie und Scharlach haben in den letzten Jahren sowohl an Zahl als auch an Schwere der Erkrankung bedeutend zugenommen. Dieser Stand der Dinge verlangt ein aktiveres Eingreifen der Gesundheitsbehörden als bisher. Deshalb werden Diphtherie- und Scharlachschutzimpfungen durchgeführt.

Wie durch die Pockenschutzimpfung die Pocken zum Aussterben gebracht worden sind, so soll und wird es mit Hilfe der Diphtherie- und Scharlach-Schutzimpfungen auch gelingen, diese beiden gefährlichen Kinderkrankheiten auszurotten, wenn alle Eltern bei ihren Kindern die Schutzimpfung ausführen lassen.

Die Impfstoffe sind keine geheimnisvollen Gifte, sondern ungefährliche Stoffe, die eine umfangreiche Prüfung unter staatlicher Aufsicht bestanden haben. Durch zweimalige Impfung im Abstand von 4 Wochen werden die Kinder für die Dauer mehrerer Jahre vor der Erkrankung von Diphtherie und Scharlach geschützt. In den wenigen Fällen, in denen der Schutz nicht ausreicht, eine Erkrankung vollständig zu verhindern, tritt diese in weit leichterer Form auf.

Die Schutzimpfung gegen Diphtherie und Scharlach ist ein ganz geringfügiger Eingriff und bewirkt in den meisten Fällen keine Beschwerden.

Wenn bei älteren Kindern leichte Beschwerden auftreten, so sind sie bei weitem nicht so groß wie bei der Pockenschutzimpfung.

Aus oben dargelegten Gründen werden vom Gesundheitsamt Krainburg in der nächsten Zeit in den größeren Orten des Kreises Diphtherie- und Scharlachschutzimpfungen durchgeführt. Alle Kinder im Alter von 12—14 Jahren können an der Impfung teilnehmen.

Die erste Impfung für Kleinkinder von 2—6 Jahren findet in Krainburg am 21. 9. 1943 von 12.30 Uhr bis 16 Uhr im Gesundheitsamt, Landratsgebäude, statt. In Laak a. d. Zaier am 20. 9. 1943 von 13.30 Uhr bis 16 Uhr im Gesundheitsheim, in St. Veit-Sawe am 24. September von 13.30 Uhr bis 16 Uhr im Gesundheitsheim.

Die Schulkinder werden an den entsprechenden Tagen vormittags geimpft werden. Der Landrat des Kreises Krainburg, i. V. der Amtsarzt Dr. Kopf.

Ausgabe von Zuckerwaren

in der 54. Zuteilungsperiode.

Das Landesnährungsamt Kärtnten gibt für den Reichsgau Kärtnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft des CdZ, für die besetzten Gebiete Kärtntens und Krains folgendes bekannt:

In der zweiten Hälfte des Monats Oktober 1943 gelangen an sämtliche Kinder und Jugendlichen der Altersgruppen von 0—18 Jahren 100 Gramm Zuckerwaren zur Ausgabe. In Anbetracht einer geordneten Verteilungsmöglichkeit ist wieder eine Vorbestellung vorgesehen, weshalb die Inhaber der rosa Nährmittelkarten von 0—3 Jahren und von 3—18 Jahren, die mit Käst. und Jgd. gekennzeichneten Einzelabschnitte N 35 der 54. Zuteilungsperiode dafür zu verwenden haben. Bei den in der Altersgruppe von 3 bis 18 Jahren stehenden Inhabern der blauen Nährmittelkarten für Selbstversorger mit Getreide hingegen sind für die Vorbestellung die Einzelabschnitte N 35 und N 36 der gegenständlichen Karte für die 54. Zuteilungsperiode zu verwenden. Nachdem bei den blauen Nährmittelkarten SV/G eine Unterteilung nach den Altersgruppen von 3 bis 18 Jahren nicht aufscheint, müssen sich diese Versorgungsberechtigten von ihrer zuständigen Kartenausgabestelle unter Vorlage eines entsprechenden Nachweises bescheinigen lassen, daß der Karteninhaber das 18. Lebensjahr noch nicht überschritten hat. Die Kartenausgabestelle versieht nach der Altersfeststellung die zur Vorbestellung vorgesehenen Einzelabschnitte N 35 und N 36 mit dem Gemeinde-siegel, welche erst durch diese Kennzeichnung für die Vorbestellung Gültigkeit erlangen. In der Zeit vom 13. September bis 2. Oktober 1943 hat die Vorbestellung durch Abtrennen der oben angeführten Einzelabschnitte der in Betracht kommenden Nährmittelkarten seitens der Lebensmitteleinzelhändler bzw. Konditoren zu erfolgen, die gleichzeitig die Vorderseite des Stammabschnittes mit ihrem Firmenstempel zu versehen haben. Die Versorgungsberechtigten dieser Sonderzuteilung haben die Zuckerwaren bei jenem Verteiler zu beziehen, bei dem die Vorbestellung erfolgte. Es ergibt sich daher die Notwendigkeit, den mit dem Firmenstempel versehenen Stammabschnitt der Nährmittelkarte 54 für den Bezug aufzubewahren. Die Abgabe der Ware muß vom Kleinverteiler bzw. Konditor auf der Rückseite des Stammabschnittes durch Aufdruck des Firmenstempels bescheinigt werden, wodurch ein Doppelbezug vermieden wird. Für Kinder und Jugendliche von 0 bis 18 Jahren, die sich in Gemeinschaftsverpflegung irgendwelcher Art befinden und daher nicht im Besitz von Nährmittelkarten sind, stellen die Ernährungsämter, Abt. B, Bezugscheine B aus, wobei die Anzahl der Kinder und Jugendlichen von 0 bis 18 Jahren jedoch genauest festgestellt werden muß. Die Heime geben die Erstschrift des Bezugscheines B zur Vorbestellung bei einem Kleinverteiler ab, welcher gleichzeitig die Vorderseite der Zweitschrift mit seinem Firmenstempel versieht. Die Zweitschrift ist beim Bezug der Zuckerwaren abzugeben.

Klagenfurt, den 10. September 1943.

Landesnährungsamt Kärtnten.

DONAU-CONCORDIA
VERSICHERUNGEN
BIETEN SCHUTZ GEGEN ALLE GEFAHREN!
WENDEN SIE SICH AN UNSEREN ORTSVERTRITTER ODER DIREKT AN DIE GAUVERTRÄGELSTELLE
KLAGENFURT, Platz der Saarpfalz 2, Ruf 6-43

Vseh ljudi ne
morete vprašati!

Mali oglaš to more. Tako doseže vse, ki se zanimajo
za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglajajte v Karawanken Bote! Sploča se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in sredo: NS.-Gauverlag Kärtnten, Klagenfurt, Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärtnten, Zweigverlag Krainburg, Veldeserstr. 6

Mali oglasi

Službo dobi

Brivskega po-
močnika ali po-
močnico, sprej-
mem takoj ali
po dogovoru. —
Viktor Koll-
mann, Friseur,
Veldes, 1028-1

Krojaškega va-
jenca takoj
sprejem. Vsa
oskrba v hiši. —
Ostalo po dogo-
voru. Splošno
krojaštvo Anton
Schorn, Krain-
burg, Am Wei-
her 18, 1007-1

Dekle, ki je pro-
sto dolžnostnega
leta, se sprejme
v učenje takoj
ali po dogovoru.

Viktor Koll-
mann, Friseur,
Veldes, 1028-1

Krojaškega va-
jenca za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuharica za
obratno kuhišnjo,
srednjevilekoga
podjetja v Gauu
Kärntn dobti ta-
koj mesto! Nuj-
no ponudbe na
K. B. Krainburg
pod št. 1053-1

Kuh